

30 ΙΟΥΝΙΟΥ 2019
† ΚΥΡΙΑΚΗ Β΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ

Ἡ Σύναξις τῶν Ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφύμων Ἀποστόλων τῶν Δώδεκα.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ μνήμη πάντων τῶν ἐν Ἁγίῳ Ὄρει διαλαμφάντων πατέρων, σύναξις πάντων τῶν ἐν Παλαιστίνῃ ἁγίων, πάντων τῶν ἐν Πάτμῳ ἁγίων, πάντων τῶν ἐν Λέσβῳ ἁγίων, τῶν ἐν τῇ Σκήτῃ Βεῤῥοίας ἁγίων, ἐν Σερβίῳ (Κοζάνης) σύναξις τῆς ἁγίας βασιλίσσης Ἄρτης Θεοδώρας, καὶ ἐν Χίῳ σύναξις τῆς εἰκόνης τῆς Παναγίας τῆς καλουμένης Ἀρβανιτίσσης.

ᾠχος α΄. Ἑωθινὸν β΄.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

ᾠχος $\frac{6}{9}$ Πα ρ

Θ ε ο ς Κυ ρι ο ς και ε πε φα νεν η μιν $\frac{6}{9}$ ευ
λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι
ου $\frac{6}{9}$

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β΄. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ΄. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ο ς Κυ ρι ο ς και ε πε φα νεν η μιν $\frac{6}{9}$ ευ
λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι
ου $\frac{6}{9}$

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ
Τὸ Ἀναστάσιμον.

Τ ου λι θου σφρα γι σθεντος υ πο των Ι ου δαι ων και
στρα τι ω των φυ λα σσον των το α χραν τον σου σω ω μα

^Δ_δ α νε εστης τρι η μερος Σω τηρ δω ρου με νος τω
 κο σμωτην ζω ην δι α του το αι δυ να α μεις των
 ου ρα νων ε βο ων σοι Ζω ο δο ο τα ^π₉ δο ο ξα τη
 α να στα σεις ου Χρι στε δο ο ξα τη βα σι λει α σου ^Δ_δ
 δο ξα τη οι κο νο μι α σου μο νε φι λα αν θρωω πε ^π₉

Δόξα. Ἀπολυτίκιον τῶν Ἀποστόλων.

Ἦχος Γα ϕ

A πο ο στο λοι Α γι οι ^υ₉ πρε σβευ σα τε τω
 ε λε η μο νι Θε ω ^π₉ ι να πται σμα των α φε ε
 σιν ^υ₉ πα ρα σχηταις ψυ χαι αις η η μων ^π₂₂

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

Σ ^{Γα} ε την με σι τευ σα σαν την σω τη ρι αν του γε
 ε νους η μων α νυ μνου μεν Θε ο το ο κε Πα ρθε ε νε ^π₉
^{Γα} εν τη σα ρ κι γαρ τη εκ σου προ σλη φθει ση ο Υι ος σου
 και Θε ος η μων ^υ₉ το δι α σταυ ρου κατα δε ξα α με
^{Γα} νος πα α θος ε λυ τρω σα το η μας εκ φθο ρας ως φι
^{Νη} λαν θρω πο ο ος ^{Γα} ^π₂₂

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

* * *

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

ᾠχος Ἱ Κε - θ

Τὸν τὰ φον σου Σω τη ρα τι ω ται τη ρὸν τες νε
κροι τη ασ τρα πη του ο φθε ντος Αγ γε λθ ε
γε νο ντο κη ρυ υτ το ντος Γυ ναι ξι την α
να α στα σιν Σε δο ξα α ζο μεν τον της φθο ρας
κα θαι ρε την σοι προ σπι ι πτο μεν τω α να στα
ντι εκ τα φθ και μο νω Θε ω η μων
Δόξα.

Σταυ ρω προ ση λω θεις ε κου σι ως οι κτι ρο μον εν
μνη μα τι τε θεις ως θνη τος ζω ο δο τα το
κρα τος συ νε ε τρι ψας δυ να τε τω θα
να α τω σου σε γαρ ε ε φρι ξαν οι πυ λω ροι
οι του Α δου συ συν η η γει ρας τς απ αι ω
νος θα νον τας ως μο νος φι λαν θρω πος
Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ᾠχος Ἱ Πα φ

Του Γαβριηλ φθεγξαμενου σοι Παρθενε το χαι
 ρε συντηφωνη εσαρκου το οτων ολων Δεσπο
 οτης εν σοι τη αγακια βωτω ως εφη ο δικαι
 ος Δαβιδ εδειχθησπλατυτε ερατωνουρα των
 βαστασασα τον Κτιστην σου δοξατω ενοικησαντι
 εν σοι δοξατω προελθο ο ντι εκ σου δοξατω ε
 λευθερωσαντι ημας δια του το οκθ σθ

Μετά την β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Ἦχος Παφ

Γυναικες προς το μνημα παρεγενοντο ορθρι
 αι και αγγελικην οπτασιαν θεασααμεναι
 ετρεμον οταφος εξηστραπτε ζωην τοθα αυ
 μακατε πληττεναυτας δια του το απελθουσαι
 τοις μαθηταις εκηρυττοντην εγερσιν τον Αδην ε
 σκυλευσε Χριστος ως μονος κραταιος και δυνατος
 και φθαρεντας συνηγειρε παντας τον της κατακρισεως

φοβον λυσαςδυ να αμειΣταυρου
Δόξα.

Ετω Σταυρω προσηλωθεις η ζωη των απαν
των και εν νεκροις λογισθεις ο αθανατος Κυριος
ανεστηστρι ημερος Σωτηρ και ηγειρας Αδαμ
εκ της φθορας δια του το αιδυναμειστων ουραν
ων εβωων σοι ζωοδοτα δοξα τοις σοις πα
θημασι Χριστε δοξα τη Αναστασει σου
ξατη συγκατα βασεισου μονεφιλα ανθρωωπε

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἦχος Ἱ Κε - ς

Μαρια τοσεπτον του Δεσποτου δοχειον
ναστησον ημας πεπτωκοτας εις χαος
νης απογνωω σε ως και πταισμάτων και
θλιψεων συγαρπεεφυκασαμαρτων σωτη
ρια και βοηθεια και κραταια προστασια
και σωζεις τους δουλους σου

Εὐλογητάρια ἀναστάσιμα Θεοφάνους Βατοπαιδινού.

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ο
 ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ

Τ ων α γγε λων ο δη η η μος κα τε πλα γη
 ο ρω ω ων σε ε εν νε ε κροι οις λο γι σθε

ε ε ε ντα τθ θα να τθ δε Σω ω ω τερ
 ι σχυν κα θε λο ο ον τα και συν ε ε αυ

τω ω το ον Α δαμ ε γει ρα ντα και εξ
 α δθ παν τας ε λευ θε ρω ω σαν τα

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ο
 ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ

Τ ι τα μυρα συ μπα θως τοις δα ακρου σι
 μα α θη τρι αι κιο να α α α τε ο α στρα

πτων εν τω τα φω Α αγ γε λος προ σε φθε εγ γε
 ε το ταις μυ ρο φο ο ο ο ροις ι δε τε ε υ

μεις τον τα α φον και η σθη τε ο Σω τηρ

γαρ ε ξα νε ε ε στη τσ μνη η μα τος ^{u q}

Eυ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ^{v' 22} δι δα ξο ο

ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ ^{u q}

Λι ι α αν πρω ι̇ μν ρο φο ροι ε εδ ρα μον

^{v' 22} προς το μνη η μα α σθ θρη νο λο γσ ς ς ς σαι ^{u q}

αλλ ε πε στη προς αυ τας ο αγ γε λος και ει

ει ει ει πε ^{v' 22} θρη νσ ο ο και ρο ος πε ε παυ ται

μη κλαι ε τε ^{u q} την α να στα σιν δε α πο

στο λοις ει ει πα τε ^{u q}

Eυ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ^{v' 22} δι δα ξο ο

ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ ^{u q}

Mυ ρο φο ροι γυ ναι αι αι κες με τα μν ρων

ελ θσ ς ς ς σαι ^{v' 22} προς το μνη η μα σθ Σω

ω ω ω τερ ^{u q} ε νη χσν το αγ γε ε ε λσ προς αυ

τας φθε γγο με ε ε ε νσ ^{v' 22} τι με τα α α νε κρων

τον ζω ω ν τα λο γι ζε σθε ^{u q} ως Θε ος γαρ

ε ξα νε ε ε στη τδ μνη η μα τος ^u₉

Δ ο ξα Πα τρι ι ι και Υι ω ω και αι Α γι ω

Πνευ μα τι ^u₉

Π ρο σκυ νδ μεν Πα τε ε ε ρα και τον τδ τδ

Υι ο ο ο ον τε ^v₂₂ και αι τω ω Α α γι ον Πνε

ε ε ευ μα ^u₉ την Α γι αν Τρι α α α δα εν μι

α τη ου σι ι ι ι α ^v₂₂ συν τοις Σε ε ε ρα

φι μι κρα α ζον τες το Α α γι ος Α γι

ος ^u₉ Α γι ος ει Κυ υ ρι ε ^u₉

Κ αι νυ υ υν και α ει και εις τδς αι ω ω

ω ω να ας τωων αι ω ω νων α μην ^u₉

Ζ ω ο δο την τε κδ δ δ σα τον Α δα μι α

μαρ τι ι ι ι ι ας ^v₂₂ ε ε λυ υ τρω ω σω Παρ θε

ε ε ε νε ^u₉ χαρ μο νην δε τη Ε ε ευ α α ντι

λυ πης πα ρε ε ε εσ χες ^v₂₂ ρευ σαν τα α α ζω

η ης ι ι θυ νε προς ταυ την δε ^u₉ ο εκ

σὰ σαρκὼ θεῖ ἐῖς θεὸς καὶ ἀνθρώπος ^{υ ρ}

Αλληλία Ἀλληλία ^{ν' ς} ^ς Α

λληλία ἀάδοξα σοι ὁ θε

ος ^{υ ρ}

Τὸ τρίτον.

Αλληλία Ἀλληλία ^{ν' ς} ^ς Α

λληλία ἀάδοξα σοι ὁ θε ^χ

ο ο ο ο ος ^{υ ρ}

Εὐλογητάρια σύντομα, Ἦχος π̄̄ κε ρ

Ευλογητός ἐκυριε δίδάξον με τα δι

και ὠματὰς ^{υ ρ}

Των Ἀγγέλων ὀδηήμος καταπλάγῃ

ὀρων σε ἐν νεκροῖς λογιθέντα ^{υ ρ} τὰ θάνατα

τὰ δε Σώω τερτὴν ἰσχυρὰ καθελοῦντα καὶ συν

εἰαυτὸν Ἀδαμ ἐγειράντα ^{υ ρ} καὶ ἐξάδα

παντὰς ἐλευθέρωσάντα ^{υ ρ}

Ευλογητος ει Κυρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ

Τι τα μυρα συμ πα θως τοις δα κρου σι ω μα θη
τρι αι κιο να τε ο α ζραπτων εν τω τα φω Α
γγε λος προ σε φθε γγε το ταις μυ ρο φο ροις ι δε τε υ
μεις τον τα α φον και η σθη τε ο Σω τηρ γαρ ε
ξα νε ε στη τσ μνη μα α τος

Ευλογητος ει Κυρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ

Λι ανρω ι μυ ρο φο ροι ε δρα μον προς το μνη
μα σθ θρη νο λο γσσαι αλλ ε πε στη προς αυ τας ο
Α γγε λος και ει ει πε θρη νσ ο και ρος πε παυ ται
μη κλαιε τε την α να στα σιν δε Α πο στο λοις ει ει
πα α τε

Ευλογητος ει Κυρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ

Μυροφοοροι γυναικες με τα μυρω
ελθσαι προς το μνημα σου σωτηρ εν η χσδν
το Αγγε ελθ προσ αυτα ασφθε γγο με εν τι με
τα νεκρων τον ζωντα λογιζεσθε ως Θεος
γαρ εξα νεεστη τμνη η μαατος

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευμα
τι

Προσκυνουμεν Πατερα και τον τσδτ
Υιο οντε και το Ααγιον Πνευμα την αγι
αν Τριααδα εν μι αατη ουσι ια συντοις
Σερα φειμ κραζοντες το Ααγιος Αγιος Α
γιος ει Κυρι ιε

Και νυν και αι και εις τας αιωνων
αιωνων αμην

Ζωοδοοτην τε κσδσα ελυτρωσω Παρ
θε εν τον Αδαμα μαρτιας χαρμονην δε

τη Ε ευ α α ντι λυ υ πης πα ρε ε σxes ρευ σαν τα
 ζω ης ^{ν'}_{ζζ} ι θυ νε προς ταυ την δε ^υ_ρ ο εκ σσ σαρκω θεις
 Θε ος και αν θρωω ποσ ^υ_ρ

A λλη λσ ï α A λλη λσ ï α ^{ν'}_{ζζ} A λλη λσ
 ï α δο ο ξα σοι ο Θε ος ^υ_ρ (δισ)

Τὸ τρίτον

A λλη λσ ï α A λλη λσ ï α ^{ν'}_{ζζ} A λλη
 λσ σ ï ï α δο ο ξασοι ο Θε ο ο ο ο ο ος ^υ_ρ

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι ἠυλόγηταί σου τὸ ὄνομα...

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος α'.

Ἡ τοῦ ληστοῦ μετάνοια, τὸν Παράδεισον ἐσύλησεν, ὁ δὲ θρῆνος τῶν Μυροφόρων τὴν χαρὰν ἐμήνυσεν· ὅτι ἀνέστης Χριστὲ ὁ Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Ἦχος $\frac{4}{9}$ Πα ρ

Ἀντίφωνον Α

E ν τω θλι βε σθαι με ει σα κου σον μου των ο
 δου νων Κυ ρι ε σοι κρα ζω ^π_ρ

T οισ ε ρη μι κοις α παυ στος ο θει ος πο θος εγ
 γι νε ται ^Δ_{δζ} κοσμου ου σι του μα ται αι ου εκ το ος ^π_ρ

Χ Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι **Δ** και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των
αι ω νων α μην **Δ**

Α γι ω Πνευμα τι τι μη και δο ξα ωσ περ Πα
τρι προ πει α μα και Υι ω **π** δι α του το α σωμεν
τη τρι α δι μο νο κρα το ρι α **π**

Ἀντίφωνον Β΄

Ε ις τα ο ρητων σων υ ψω σας με νο μων **Δ** α ρε
ταις εκ λαμπρυνον ο Θε ος ι να υ μνω σε **π**

Δ ε ξι α σου χει ρι λα βων συ Λο γε φυ λα ξον
με φρου ρησον **Δ** μη πυρ με φλε ε ξη της α μαρ τι
ας **π**

Χ Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι **Δ** και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των
αι ω νων α μην **Δ**

Α γι ω Πνευ μα τι πα σα η κτι σις και νου ργει

ται πα λιν δρο μου σα εις το πρω ω τον ι σο σθε
νε ες γαρ ε στι Πατρι και Λο γω

Ἀντίφωνον Γ'

Επι τοις ει ρη κο σι μοι ο δευ σω μεν εις
τας αυ λα ας του Κυ ρι ι ου ευ φρανθη μου το πνευμα
συ γχαι ρει η καρ δι α

Επι οι κον Δα βιδ φο βοσ με γας ε κει γαρ
θρο νων εκ τε θεν των κρι θη η σον ται α πασαι
αι φυ λαι της γης και γλω σσαι

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των
αι ω νων α μην

Αγι ω Πνευ μα τι τι μην προ σκυ νησιν δο ξαν
και κρα τος ως Πα τρι τε α ξι ον και τω Υι ω ω δει προ
σφε ρειν μονα ς γα ρε στιν η Τρι ας τη φυ υ σει αλλ
ου προ σω ποις

Τὸ Προκείμενον.

N υν α να στη σομαι λε γει Κυ ρι ος ^Δθη σομαι

εν σω τη ρι ω πα ρη σι α σομαι εν αυ τω ^Δ

Στίχος α'. Σῶσόν με Κύριε ὅτι ἐκλέλοιπεν ὄσιος, ὅτι ὠλιγώθησαν αἱ ἀλήθειαι ἀπὸ τῶν υἰῶν τῶν ἀνθρώπων.

^Δ

N υν α να στη σομαι λε γει Κυ ρι ος ^Δθη σομαι

εν σω τη ρι ω πα ρη σι α σομαι εν αυ τω ^Δ

Στίχος β'. Τὰ λόγια Κυρίου λόγια ἀγνά, ἀργύριον πεπυρωμένον, δοκίμιον τῆ γῆ, κεκαθαρισμένον ἑπταπλασίως.

^Δ

N υν α να στη σομαι λε γει Κυ ρι ος ^Δθη σομαι

εν σω τη ρι ω πα ρη σι α α σομαι εν αυ τω ω ω

ω ^π₉

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Ἦχος ^Δ Δι - θ

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον ^ε

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

A ι νε σα α τω πνο η η η ^ζ πα σα τον

Κυ ρι ο ο ον ^χ ^Δ

Ὁ διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ διάκονος: Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεὺς: Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεὺς: Ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἑωθινὸν Β'

Διαγενομένου τοῦ σαββάτου, Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία ἡ τοῦ Ἰακώβου καὶ Σαλώμη ἠγόρασαν ἀρώματα ἵνα ἐλθοῦσαι ἀλείψωσιν τὸν Ἰησοῦν. Καὶ λίαν πρωὶ τῆς μιᾶς σαββάτων ἔρχονται ἐπὶ τὸ μνημεῖον, ἀνατείλαντος τοῦ ἡλίου. Καὶ ἔλεγον πρὸς ἑαυτάς· Τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λίθον ἐκ τῆς θύρας τοῦ μνημείου; Καὶ ἀναβλέψασαι θεωροῦσιν ὅτι ἀποκεκύλισται ὁ λίθος· ἦν γὰρ μέγας σφόδρα. Καὶ εἰσελθοῦσαι εἰς τὸ μνημεῖον εἶδον νεανίσκον καθήμενον ἐν τοῖς δεξιοῖς, περιβεβλημένον στολὴν λευκὴν, καὶ ἐξεθαμβήθησαν. Ὁ δὲ λέγει αὐταῖς· Μὴ ἐκθαμβεῖσθε· Ἰησοῦν ζητεῖτε τὸν Ναζαρητὸν τὸν ἐσταυρωμένον· Ἠγέρθη, οὐκ ἔστιν ὧδε· ἴδε ὁ τόπος ὅπου ἔθηκαν αὐτόν. Ἀλλ' ὑπάγετε εἶπατε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ καὶ τῷ Πέτρῳ ὅτι προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε, καθὼς εἶπεν ὑμῖν. Καὶ ἐξελθοῦσαι ταχὺ ἔφυγον ἀπὸ τοῦ μνημείου· εἶχε δὲ αὐτὰς τρόμος καὶ ἔκστασις, καὶ οὐδενὶ οὐδὲν εἶπον· ἐφοβοῦντο γάρ.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν. * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ († 1889)

Χ Δ

Ελε η μον ε λε η σον με ο Θε ος κα τα
το με γα ε λε ος σθ και κα τα το πλη θος των οι
κτιρωων σθ ε ξα λει ψοντο α νο μη μα μθ

Επι πλει ον πλυνον με α πο της α νο μι ι
ας μθ και α πο της α μαρ τι ας μθ κα θα ρισον
με

Οτι την α νο μι αν μθ ε γω γι νω σκω και
η α μαρ τι α μθ ε νω πι ον μθ ε στι δι α παν
τος

Σοι μονω η η μαρ τον και το πο νη ρον ε
νω πι ον σθ ε ποι οι η σα ο πως αν δι και
ω θης εν τοις λο γοις σθ και νι κη σης εν τω κρι νε σθαι

Ισε γαρ εν α νο μι αις συ νε λη φθην και εν
α μαρ τι ι αις ε κισ ση σε με η μη τηρ μθ

Ιδου γαρ α λη θει αν η γα α πη σας τα α

δη λα και τα κρυφια της σοφιας σεδηλωσας

μοι

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ ἀρχιερέως.

χ ε

Ιδὲ ἄρα ἀληθινη θειανηηη γαπηησαα τααδηλα καιαιτα κρυφια τηηηηςσοοφι ιιασσεδηλωωωσαα αα ααα μοιοιοιοι

Ὁ ἀχορός.

Εἰς πολλὰ ἐετηδεσποοτα

χ ε

Ραντιειςμεσσωπωκαικαθαρισθηησομαι πλυνειςμεκαιυπερχειοναλευκανθησομαι

Ακουτιειςμοιαγαλλιασινκαιευφροσυνηναγαλλιασονταιοστεατεταπεινωμε

να

Αποσρεψοντοπροσωπονσαποτωνα

μαρτιων μου και πασας τας ανομινας με εξαλει

ψον

Καρδιαν καθαραν κτισον εν εμοι ο Θε

ος και πνευμα ευθες εγ και νισον εν τοις εγκαιτοις

μου

Μη αποριψης με απο τω προσωπω σου και

το πνευμα σου το αγιον μη αντανελης απε

μου

Αποδος μοι την αγαλλιασιν του σωτη

ριου σου και πνευματι ηγεμονικωστηριξον

με

Διδαξω ανους τας οδους σου και ασε

βεις επι σε επιστρεψουσι

Ρυσαι με εξ αιματων ο Θεος ο Θεος της

σωτηριας μου αγαλλιασεται η γλωσσα μου την

δικαιωσιν σου

Κ υ ρ ι ε τ α χ ε ι λ η μ ο υ α ν ο ι ξ ε ι ς ^Δ και τ ο

σ τ ο μ α μ θ α ν α γ γ ε λ ε ι τ η ν α ι ν ε σ ι ν σ θ ^θ

Ο τ ι ε ι η θ ε λ η σ α ς θ υ σ ι α ν ε δ ω κ α α ν ^Δ

ο λ ο κ α ν τ ω μ α τ α ο υ κ ε ν δ ο κ η σ ε ι ς ^θ

Η υ σ ι α τ ω θ ε ω π ν ε υ μ α σ υ ν τ ε τ ρ ι μ μ ε ν ο ν ^Δ

κ α ρ δ ι α ν σ υ ν τ ε τ ρ ι μ μ ε ν η ν κ α ι τ ε τ α π ε ι ν ω μ ε ν η ν

ο θ ε ο ς ^Δ ο υ κ ε ξ ο υ δ ε ν ω σ ε ι ^θ

Α γ α θ υ ν ο ν Κ υ ρ ι ε ε ν τ η ε ν δ ο κ ι α σ θ

τ η ν Σ ι ω ν ^Δ κ α ι ο ι κ ο δ ο μ η θ η τ ω τ α τ ε ι χ η Ι ε ρ θ

σ α λ η μ ^Δ

Τ ο τ ε ε ν δ ο κ η σ ε ι ς θ υ σ ι α ν δ ι κ α ι ο σ υ

ν η ς α ν α φ ο ρ α ν κ α ι ο λ ο κ α ν τ ω μ α τ α ^θ

Τ ο τ ε α ν ο ι σ θ σ ι ν ε π ι τ ο θ υ σ ι α σ τ η ρ ι ο ν

σ θ μ ο ο σ χ ς ^Δ κ α ι ε λ ε η σ ο ν μ ε ο θ ε ο ς ^Δ ^χ

Δ ο ξ α Π α τ ρ ι κ α ι Υ ι ω κ α ι Α γ ι ω Π ν ε υ μ α τ ι ^Δ

Τ α ι ς τ ω ν Α π ο σ τ ο ο λ ω ν π ρ ε σ β ε ι α ι ς ε λ ε η μ ο ν ^Δ ε

Ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων ε γ κλη μα των

Κ και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων Α μην Ταις της Θε ο το ο κς πρε σβει αις ε λε

η μον ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων ε γ κλη μα

των

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρῶν σου

ε ξα λει ψον το α νο μη μα μς

Α να στας ο Ι η σους α πο του τα φς κα

θως προ ει πεν ε δω κεν η μιν την αι ω νι ον

ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

Τὰ αὐτὰ εἰς ἄργον μέλος.

Ἦχος Δι-θ

Δ ο ξα Πα α α τρι και Υι υι ω και Α γι ι ω

Πνε ε ευ μα τι ι ι ταις των Α πο στολων πρε ε

σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε

ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε

μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

K αι νυν και α α ει και εις τς αι ω νας των αι

ω νων α α μη η ην ταις της Θε ο το κς πρε ε

σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε

ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε

μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

Ἐλέησον με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου
ε ξα λειψον το α νο ο ο

μη μα α μδ

A να στας ο Ι η σς α πο τς τα

α α α α φς κα α θω ω ως προ ο ει ει ει

πεν ε ε δω κεν η η μιν την αι ω νι ι

ον ζω ω ην και με ε γα ε ε λε ε ε ο

ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει και
οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Οἱ Κανόνες: ὁ Ἀναστάσιμος καὶ τῶν ΙΒ' Ἀποστόλων.

Ῥδὴ α'. Ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ'.

Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ἦχος α'. Ὁ εἰρμός.

Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιὰ, θεοπρεπῶς ἐν ἰσχύϊ δεδόξασται· αὕτη γὰρ Ἀθάνατε, ὡς πανσθενῆς ὑπεναντίους ἔθραυσε, τοῖς Ἰσραηλίταις, ὁδὸν βυθοῦ καινουργήσασα.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὁ χερσὶν ἀχράντοις ἐκ χοός, θεουργικῶς κατ' ἀρχὰς διαπλάσας με, χεῖρας διεπέτσας ἐν τῷ Σταυρῷ, ἐκ γῆς ἀνακαλούμενος, τὸ φθαρὲν μου σῶμα, ὃ ἐκ Παρθένου προσεῖληφας.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Νέκρωσιν ὑπέστη δι' ἐμέ, καὶ τὴν ψυχὴν τῷ θανάτῳ προδίδωσιν, ὃ ἐμπνεύσει θεία ψυχὴν μοι ἐνθείς· καὶ λύσας αἰωνίων δεσμῶν, καὶ συναναστήσας, τῇ ἀφθαρσίᾳ ἐδόξασε.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χαῖρε ἡ τῆς χάριτος Πηγὴ· χαῖρε ἡ κλίμαξ καὶ πύλη οὐράνιος· χαῖρε ἡ λυχνία καὶ στάμνος χρυσῆ, καὶ ὄρος ἀλατόμητον, ἡ τὸν Ζωοδότην, Χριστὸν τῷ κόσμῳ κυήσασα.

Ὁ Κανὼν τῶν ΙΒ', οἷ ἡ ἀκροστιχίς·

Χριστοῦ γεραίρω τοὺς σοφοὺς Ἀποστόλους.

Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Στίχ. Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Χορείαν τῶν Ἀποστόλων μέλπειν μοι, προθυμουμένῳ Χριστέ, ταῖς ἰκεσίαις τούτων ὡς Θεός, τὴν ἀκτῖνα τοῦ Πνεύματος, τοῦ Παναγίου δώρησαι, καὶ τὴν λαμπάδα τῆς σοφίας σου.

Στίχ. Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἔρωσθέντες ῥώμῃ τῇ σῆ καὶ χάριτι, Χριστέ τὴν δύναμιν, τῶν ἐναντίων ἔθραυσαν ἐχθρῶν, οἱ σεπτοί σοι Ἀπόστολοι, θεοειδεῖς γενόμενοι, ταῖς ἀνενδότοις πρὸς σὲ νεύσειν.

Δόξα.

Ἰάσεις ἐπιτελοῦντες Δέσποτα, τῷ σῷ ὀνόματι, τὰ τῶν ἐθνῶν συστήματα τῇ σῆ, ἐπιγνώσει ἐζώγησαν, οἱ εὐκλεεῖς Ἀπόστολοι, καὶ τῷ φωτί σου κατελάμπρυναν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τριάδος τῆς ὑπερθέου πάναγνε, τὸν ἕνα τέτοκας, ἐκ σοῦ σαρκὶ φανέντα καθ' ἡμᾶς, εὐδοκία τοῦ φύσαντος, καὶ συνεργεῖα Πνεύματος, τοῦ Παναγίου Μητροπάρθενε.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Ἀναστάσιμος.

Ἦχος α'. Ὁ εἰρμός.

Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν, οὐσίας τὴν ἀσθένειαν, καὶ συμπαθῶς αὐτὴν μορφωσάμενος, περιζώσόν με ἐξ ὕψους

δύναμιν, τοῦ βοᾶν σοι. Ἅγιος, ὁ ναὸς ὁ ἔμψυχος, τῆς ἀφράστου σου δόξης Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Θεὸς μου ὑπάρχων Ἀγαθὲ, πεσόντα κατωκτείρησας, καὶ καταβῆναι πρὸς με ἠυδόκησας, ἀνύψωσάς με διὰ σταυρώσεως, τοῦ βοᾶν σοι. Ἅγιος, ὁ τῆς δόξης Κύριος, ὁ ἀνείκαστος ἐν ἀγαθότητι.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ζωὴ ἐνυπόστατος Χριστέ, ὑπάρχων καὶ φθαρέντα με, ὡς συμπαθῆς Θεὸς ἐνδυσάμενος, εἰς χοῦν θανάτου καταβάς Δέσποτα, τὸ θνητὸν διέρρηξας, καὶ νεκροὺς τριήμερος, ἀναστὰς ἀφθαρσίαν ἡμφίασας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεὸν συλλαβοῦσα ἐν γαστρὶ, Παρθένε διὰ Πνεύματος, τοῦ παναγίου ἔμεινας ἀφλεκτος· ἐπεὶ σε βάτος τῷ νομοθέτῃ Μωσῆ, φλεγομένη ἄκαυστα, σαφῶς προεμήνυσε, τὴν τὸ πῦρ δεξαμένην τὸ ἄστεκτον.

Τῶν ἸΒ' Ἀποστόλων.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Στίχ. Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οὐράνια καὶ σεπτὰ, θεηγοροῦντες ἐπὶ γῆς δόγματα, γλώσσαις πυρὸς φθεγγόμενοι, κήρυκες Χριστοῦ παρεδώκατε.

Στίχ. Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὑπέδειξας οὐρανοὺς, τοὺς Μαθητάς σου λογικοὺς Δέσποτα, δόξαν τὴν σὴν ἄπασιν, ἐκδιηγουμένους τοῖς πέρασι.

Δόξα.

Γραφέντες ἐν οὐρανοῖς, καὶ δεδειγμένοι τοῦ Χριστοῦ σύσκηνοι, τοὺς νῦν ἡμᾶς πάνσοφοι, σέβοντας προθύμως φρουρήσατε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν, ὁ ἐν ὑψίστοις κατοικῶν Πάναγνε· ἄνευ σπορᾶς σάρκα γάρ, ἐκ σοῦ προσλαβὼν πεφανέρωται.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ ΚΑΙ ΟΙΚΟΣ ΤΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Αὐτόμελον.

Τοὺς ἀσφαλεῖς καὶ θεοφθόγγους κήρυκας, τὴν κορυφὴν τῶν Μαθητῶν σου Κύριε, προσελάβου εἰς ἀπόλαυσιν, τῶν ἀγαθῶν σου καὶ ἀνάπαυσιν· τοὺς πόνους γὰρ ἐκείνων καὶ τὸν θάνατον,

ἐδέξω ὑπὲρ πᾶσαν ὀλοκάρπωσιν, ὁ μόνος γινώσκων τὰ ἐγκάρδια.

Ὁ Οἶκος.

Τράνωσόν μου τὴν γλῶτταν Σωτήρ μου· πλάτυνόν μου τὸ στόμα· καὶ πληρώσας αὐτό, κατάνυξον τὴν καρδίαν μου, ἵνα οἷς λέγω ἀκολουθήσω, καὶ ἃ διδάσκω ποιήσω πρῶτος· πᾶς γὰρ ποιῶν καὶ διδάσκων, φησὶν, οὗτος μέγας ἐστίν· ἐὰν γὰρ λέγω μὴ πράττων, ὡς χαλκὸς ἠχῶν λογισθήσομαι. Διὸ λαλεῖν μοι τὰ δέοντα, καὶ ποιεῖν τὰ συμφέροντα δώρησαι, ὁ μόνος γινώσκων τὰ ἐγκάρδια.

Κάθισμα τοῦ Μηναίου.

ᾠχος δ΄. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Κατοικισθέντες ἐν φωτὶ ἀπροσίτῳ, ὡς οἰκητήρια φωτὸς πεφυκότες, οἶκον ὑμῶν τὸν ἅγιον φωτίζετε ἀεὶ, θείαις προσφοιτήσεσιν· ὅθεν πίστει βοῶμεν· Σκότους ἡμᾶς ῥύσασθε, καὶ παντοίων κινδύνων, καὶ χαλεπῶν ἐθνῶν ἐπιδρομῆς, ἐκδυσωποῦντες τὸν Κτίστην Ἀπόστολοι.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσωμέν ποτε Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰ μὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο, ἐκ τοσοῦτων κινδύνων; τίς δὲ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ· σοὺς γὰρ δούλους σῶζεις ἀεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. ᾠχος α΄. Ὅταν ἔλθῃς ὁ Θεός.

Ἐξανέστης ὡς Θεός, ἐκ τοῦ τάφου ἐν δόξῃ, καὶ κόσμον συνανέστησας, καὶ ἡ φύσις τῶν βροτῶν, ὡς Θεὸν σε ἀνύμνησε, καὶ θάνατος ἠφάνισται, καὶ ὁ Ἄδὰμ χορεύει, Δέσποτα, καὶ ἡ Εὐὰ νῦν ἐκ τῶν δεσμῶν λυτρουμένη, χαίρει κράζουσα· *Σὺ εἶ ὁ πᾶσι παρέχων, Χριστέ τὴν ἀνάστασιν.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἀναστάντα τριήμερον ἀνυμνήσωμεν, ὡς Θεὸν παντοδύναμον, καὶ πύλας τοῦ ἅδου συντρίψαντα, καὶ τοὺς ἀπ' αἰῶνος ἐκ τάφου ἐγείραντα, Μυροφόροις ὀφθέντα, καθὼς ἠυδόκησε, πρώταις ταύταις τό, Χαίρετε, φήσας· καὶ Ἀποστόλοις χαρὰν μηνύων, ὡς μόνος ζωοδότης. Ὅθεν πίστει αἱ γυναῖκες, Μαθηταῖς σύμβολα νίκης εὐαγγελίζονται, καὶ ἄδης στενάζει, καὶ θάνατος ὀδύρεται, καὶ κόσμος ἀγάλλεται, καὶ πάντες συγχαίρουσι· *Σὺ γὰρ παρέσχες πᾶσι Χριστέ, τὴν ἀνάστασιν.

Συναξάριον.

Τῆς Λ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἡ Σύναξις τῶν Ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων τῶν Δώδεκα καὶ δῆλωσις, ὅπως, καὶ ποῦ ἕκαστος αὐτῶν ἐκήρυξε καὶ ἐτελειώθη.

Στίχ. Τιμῶ Θεόπτας δώδεκα Χριστοῦ φίλους,
Ἦρωας ἄνδρας καὶ θεοὺς τολμῶ λέγειν.

Δώδεκα εὐκλέας τριακοστὴ ἀγείρει μύστας.

Πέτρος.

Πέτρος ὁ Ἀπόστολος, καὶ πρῶτος τῶν Μαθητῶν, πρότερον τὸ εὐαγγέλιον κηρύξας ἐν Ἀντιοχείᾳ, ἔπειτα ἐν Πόντῳ καὶ Γαλατίᾳ καὶ Καππαδοκίᾳ, Ἀσίᾳ τε καὶ Βιθυνίᾳ, κατῆλθε μέχρι Ῥώμης αὐτῆς. Καὶ διὰ τὸ παρευδοκιμησθαι αὐτὸν ἐν τοῖς θαύμασι τὸν Σίμωνα μάγον, ὑπὸ Νέρωνος σταυρωθεὶς κατὰ κεφαλῆς, τελειοῦται.

Ἀνδρέας.

Ἀνδρέας ὁ Ἀπόστολος, ὁ πρωτόκλητος, καὶ ἀδελφὸς Πέτρου εἰς πᾶσαν τὴν παράλιον Βιθυνίας τε καὶ Πόντου καὶ Ἀρμενίας τὸν Χριστὸν κηρύξας, καὶ ὑποστρέψας διὰ τοῦ Πόντου καὶ Βυζαντίδος, κατῆλθε μέχρι τῆς Ἑλλάδος· καὶ ἐν Πάτραις τῆς Ἀχαΐας ὑπὸ Αἰγεάτου σταυρωθεὶς τελειοῦται.

Ἰάκωβος.

Ἰάκωβος ὁ Ἀπόστολος, ὁ τοῦ Ζεβεδαίου, ἐν πάσῃ τῇ Ἰουδαίᾳ τὸν Χριστὸν κηρύξας, ὑπὸ Ἡρώδου τοῦ Ἀγρίππα, διὰ τὸ εὐπαρόρησιαστον αὐτοῦ, μαχαίρᾳ ἀναιρεῖται.

Ἰωάννης.

Ἰωάννης ὁ Εὐαγγελιστής, καὶ ἀδελφὸς Ἰακώβου, ὁ ἐπὶ τὸ στῆθος τοῦ Χριστοῦ ἀναπεσών, ἐν Ἀσίᾳ καὶ ἐν Πάτμῳ ὑπὸ Δομετιανοῦ ἐξορισθεὶς, καὶ πολλὰ πλήθη προσαγαγὼν τῷ Χριστῷ ὑποστρέψας ἐν Ἐφέσῳ, ἐν εἰρήνῃ ἀνεπαύσατο, πλήρης ἡμερῶν ὑπάρχων.

Φίλιππος.

Φίλιππος ὁ ἀπὸ Βηθσαϊδᾶ τῆς Γαλιλαίας, συμπολίτης Ἀνδρέου καὶ Πέτρου, καὶ αὐτὸς ἐν τῇ Ἀσίᾳ καὶ Ἱεραπόλει, σὺν Μαριάμνῃ τῇ ἀδελφῇ αὐτοῦ καὶ Βαρθολομαίῳ, τὸν Χριστὸν κηρύξας, ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων σταυρωθεὶς τελειοῦται.

Βαρθολομαῖος.

Βαρθολομαῖος ὁ Ἀπόστολος, Ἰνδοῖς τοῖς καλουμένοις Εὐδαίμοσι κηρύξας τὸ τοῦ Χριστοῦ εὐαγγέλιον, σταυρῷ προσηλωθεὶς ἐν Ἀλβανοπόλει, ἐν αὐτῇ τελειοῦται· τὸ δὲ ἅγιον αὐτοῦ Λεῖψανον, ἐν λάρνακι ἐμβληθέν, τῇ θαλάσῃ ἐναπορρίπτεται.

Θωμᾶς.

Θωμᾶς, ὁ καὶ Δίδυμος, Πάρθοις καὶ Μήδοις, Πέρσαις καὶ Ἰνδοῖς, τοῖς καλουμένοις Εὐδαίμοσι, κηρύξας τὸ τοῦ Χριστοῦ εὐαγγέλιον, καὶ ὑπ' αὐτῶν λόγχαις διατρωθεὶς τελειοῦται.

Ματθαῖος.

Ματθαῖος ὁ καὶ Λευΐ, καὶ ἀδελφὸς τοῦ Ἰακώβου τοῦ Ἀλφαίου, ὁ Τελώνης καὶ Εὐαγγελιστής, ὁ καὶ ποιήσας δοχὴν μεγάλην τῷ Ἰησοῦ, ἐκοιμήθη ἐν Ἱεραπόλει τῆς Συρίας, διὰ πυρὸς τελειωθεὶς.

Ἰάκωβος Ἀλφαίου.

Ἰάκωβος Ἀλφαίου, ὁ καὶ ἀδελφὸς Ματθαίου (ἀμφότεροι γὰρ τὸν Ἀλφαῖον ἔσχον πατέρα) ὑπὸ τῶν ἀπίστων σταυρῷ ἀναρτηθεὶς, τελειοῦται.

Θαδδαῖος.

Ἰούδας Ἰακώβου, ὁ παρὰ μὲν τῷ Λουκᾶ, ἐν τε τῷ Εὐαγγελίῳ καὶ ταῖς Πράξεσιν, Ἰούδας ὀνομαζόμενος, παρὰ δὲ Ματθαίῳ καὶ Μάρκῳ, Θαδδαῖος καὶ Λεββαῖος καλούμενος, ἀδελφὸς κατὰ σάρκα χρηματίζων τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐν Μεσοποταμίᾳ κηρύξας τὸ εὐαγγέλιον, ὕστερον ἐκοιμήθη ἐν Ἀρατὰτ τῇ πόλει, ὑπὸ ἀπίστων ἀναρτηθεὶς καὶ τοξευθεὶς.

Σίμων.

Σίμων ὁ ἀπὸ Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας, ὁ καὶ Ναθαναήλ ἐν τῷ κατὰ Ἰωάννην εὐαγγελίῳ ὀνομαζόμενος, πᾶσαν τὴν Μαυριτανίαν, καὶ τὴν τῶν Ἄφρων χώραν διελθὼν, καὶ κηρύξας τὸν Χριστόν, σταυρωθεὶς ὑπ' αὐτῶν τελειοῦται.

Ματθίας.

Ματθίας, ὁ ἀντὶ τοῦ προδότου συγκαταριθμηθεὶς τοῖς Ἀποστόλοις, ἐν τῇ Αἰθιοπία κηρύξας τὸν Χριστόν, καὶ πολλαῖς τιμωρίαις ὑπ' αὐτῶν αἰκισθεὶς, τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρατίθεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς Ἁγίας Μαρίας τῆς ἀπὸ Ἱερουσαλήμ, τῆς Μητρὸς τοῦ Ἁγίου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Μάρκου.

Στίχ. Μαρία Μᾶρκον ἐκφύσασα τὸν θεῖον,
Αὐτῷ συναπολαύει Μυστικοῦ Δείπνου.

Ἀνώγειον ἔστρωσας τὴν σὴν καρδίαν,
Θεῷ μολοῦντι εὐτρεπῶς ἀυλισθῆναι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος ἔνδοξος Μάρτυς Μελίτων, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Εἶ που, Μελίτων, καὶ θεόρρυτον μέλι,
Ἐχορῆν ἐκεῖ βάψαντα σὴν τομὴν γράφειν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος ἔνδοξος Μάρτυς Πέτρος ὁ ἐκ Σινώπης, κατὰ πετρῶν συρόμενος τελειοῦται.

Στίχ. Ἐχουσιν αἰδεῖσθαί σε καὶ θεῖοι νόες,
Αἰδοῖε Πέτρε, δόντα τὰς σάρκας πέτραις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μαρτιάλῃ, φωτιστοῦ καὶ ἐπισκόπου Λιμὸς τῆς ἐν Γαλλίᾳ.

Στίχ. Πλάνην διώξας ἐκ Λιμὸς Μαρτιάλῃς,
Ταύτης ἐπεσκόπευσεν Θεοῦ ἐν ζήλῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς Ἁγίας Δινάρα, βασιλίσσης τῆς Γεωργίας.

Στίχ. Ζήλῳ Δεσπότης βασίλισσα Δινάρα,
Ἀποστολικὸν ἐπέδειξε τὸν ζῆλον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γελασίου τοῦ ἐν τῇ Μονῇ τοῦ Ῥίμετς, ἐπισκόπου Τρανσυλβανίας.

Στίχ. Ἴδε, ὦ Γελάσιε, συντετριμμένον,
Ὅς σε ματαίως ἐνόμισε συντρίψαι.

*

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακῇ Δευτέρᾳ τοῦ Ματθαίου, μνήμη ἐπιτελοῦμεν πάντων τῶν ἐν Ἁγιωνύμῳ Ὄρει τοῦ Ἄθωνος ἀσκήσει καὶ ἀθλήσει διαλαμφάντων Πατέρων.

Στίχ. Ὄρη παρῆλθε πάντα, τοῦ Ἄθω Ὄρος,
Εὐρωπαϊκῆς γῆς, τῇ ἁγιωνυμίας·

Ἦνθησεν ἄνθη ἀνθεοτροφῆς Ἄθως,

Ὅντως νοητά, τοὺς δὲ θείους Πατέρας·

Χορὸν θεοειδῆ τῶν ἐν Ἄθῳ Πατέρων,
Χορὸς γεραίρει τῶν Μοναστῶν τοῦ Ἄθῳ.

Πληθὺς Ἀθωνιάς, ἀμφὶ θόωκον στήκε Θεοῖο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὡσαύτως, σύναξιν ἐπιτελοῦμεν πάντων τῶν ἐν τῇ νήσῳ Λέσβῳ διαπρεψάντων Ἁγίων· Μαρτύρων, Ἱεραρχῶν καὶ Ὁσίων, τῶν ἐξ αὐτῆς καταγομένων καὶ τῶν ἀλλαχόθεν ἐν αὐτῇ ἀγωνισθέντων καὶ τελειωθέντων.

Στίχ. Λέσβος χορεύει ὁμοῦ συνευφημοῦσα
τοὺς ἐν αὐτῇ λάμψαντας φίλους Κυρίου.

Ἦνεγκε Λέσβος ὁμήγουριν Χριστῶ θεοειδῆ ἐτάρων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, σύναξις πάντων τῶν ἐν Παλαιστίνῃ διαλαμψάντων Ἁγίων.

Στίχ. Σιών μεγαλύνθητι ὁμοῦ τιμῶσα
Τοὺς ἐν Παλαιστίνῃ λάμψαντας Ἁγίους.
Χορὸν θεοειδῆ Σιών μήτηρ Ἐκκλησιῶν ἅμα ἄδει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, σύναξις πάντων τῶν Ἁγίων, τῶν ἐν τῇ νήσῳ Πάτμῳ διαλαμψάντων, Ἀποστόλων, Ἱερομαρτύρων, Ἱεραρχῶν καὶ Ὁσίων.

Στίχ. Πάτμος γεραίρει τοὺς ἐν αὐτῇ Ἁγίους
Χάριτος θείας εὐχαῖς αὐτῶν τυχοῦσα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, σύναξις τῶν ἐν τῇ κατὰ τὴν Βέρροϊαν Ἱερᾷ Σκήτῃ τοῦ Τιμίου Προδρόμου Ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν τῶν ἀσκήσει διαλαμψάντων, ἦτοι· Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ καὶ Θεωνᾶ Ἀρχιεπισκόπων Θεσσαλονίκης, Ἀντωνίου τοῦ νέου, Θεοφάνους τοῦ ἐν Ναούσῃ, Ἀθανασίου τοῦ Μετεωρίτου, Νικάνορος τοῦ θαυματουργοῦ, Διονυσίου τοῦ ἐν Ὀλύμπῳ καὶ Κοσμᾶ τοῦ Αἰτωλοῦ.

Στίχ. Ὀκτάριθμον σύστημα θείων Πατέρων
Γεραίρει ἡ Βέρροϊα κοινοῖς ἐν ὕμνοις.
Θείαν ὁμάγουριν ὅμα χρῆ λιγαίνειν ἡμματι ἐνί.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, σύναξις ἐν Σερβίῳ Κοζάνης τῆς ἁγίας Θεοδώρας, βασιλίσης Ἄρτης.

Στίχ. Κἂν σου, Βασιλῆς, κρύπτει τὸ σῶμα τάφος,
Χριστὸς πᾶσι φαίνει σε θαυματουργίαις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, σύναξις τῆς ἐν Καρυαῖς τῆς Χίου εἰκόνας τῆς Παναγίας τῆς καλουμένης Ἀρβανιτίσσης.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

Καταβασίαι σύντομαι τῆς Θεοτόκου. Ἦχος $\frac{1}{2}$ Βου ξ

Ψάλλονται ἀπὸ τῆς 22ας Σεπτεμβρίου μέχρι τῆς 7ης Νοεμβρίου, ἀπὸ τῆς 10ης Φεβρουαρίου μέχρι τῆς ἐνάρξεως τοῦ Τριωδίου, τῆς Β', Δ' καὶ Ε' Κυριακῆ τῶν νηστειῶν καὶ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῶν ἁγίων Πάντων μέχρι τῆς 26ης Ἰουλίου.

ὠδὴ α'

A νοι ξω το στο μα μϑ και πλη ρω θη σε
 ται Πνευ ματος και λο γον ε ρευ ξο μαι τη βα σι
 λι δι μη τρι και ο φθη σο μαι φαι δρωσπα νη γυ ρι
 ζων και α σωγη θο μενος ταυτηστα θαν μα τα

ὠδὴ γ'

T ους σου ους υ μνο λο γος θε ο το ο κε
 η ζω σα και αφ θο νος πη γη θι α σον συ γκρο
 τη σαν τας πνευ μα τι κον στε ρε ω ω σον και εν
 τη θει α δο ξη σα στε φα νων δο ξης α ξι ω
 σον

ὠδὴ δ'

T ην α νε ξι χνι α σον θει αν βλ ην της
 εκ της Παρ θε ε νϑ ς σαρ κω σε ως σϑ τϑ υ ψι
 στϑ ο ο προ φητης Αβ βα κϑμ κα τα νο ων ε
 κραυγα α ζε δο ξα τη δυ να μει σϑ Κυ ρι ε

ὠδὴ ε'

E ξε στη τα συμ πα ντα ε πι τη θει α

δο ξη σα σου υ γα αρ α πει ρο γα με Παρ θε ε
 νε ε εσ χες εν μη η τρα των ε πι πα αντων
 Θε ον και τε ε το κας αχ ρονον Υι ον πα σι
 τοι οις υ μνσ σι σε σω τη ρι ι αν βρα βευ σ

σα

ὠδὴ δ' ε'

Την θει αν ταυ την και παν τι μον τε λην τες ε ορ
 την οι θε ο φρονες της Θε ο ο μη τορος δευ τε τας
 χει ρας κρο τη σω μεν τον εξ αυ της τε χθε εν
 τα Θε ον δο ξα ζοντες

ὠδὴ ζ'

Ουκ ε λα α τρε ευσαν τη κτι σει οι οι θε ο
 φρονες πα ρα τον κτι σα αν τα αλ λα πυ ρο ος
 α πει λην αν δρει ως πα τη σαν τες χαι ροντες ε ψαλ
 λον Υ περ υ μνη η τε ο των πα τε ρων Κυ ρι
 ος και Θε ος ευ λο γη το ος ει

ὠδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες και

ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Παι αἰ δας ευ α γεις εν τη κα μι ι
νω ο το ο κοσ της Θε ο το κς δι ε σω σα το
το τε με εν τυ πς με νος νυν δε ε νερ γς με ε
νος την οι κς με νην α πα σαν α γει ρει
ψα αλ λς σαν τον Κυ ρι ο ον υ υ μνει τε τα
ερ γα και υ πε ρυ ψου ου τε εις παν τας τς αι
ω ω να α α α ας

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἡ ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

1 Με γα λυ νει η ψυ χη μς τον Κυ ρι ον και
η γαλ λι α σε το πνευ μα μς ε πι τω Θε
ω ω τω ω σω τη ρι μς

Tην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

2 ^χ **Ο**τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω σιν
της δσ λησαν τσ ι δσ γαρ α πο τσ νυνμα κα
ρι σι με πασαιαι γε νε αι

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νομεν

3 ^χ **Ο**τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο δυ
να τος και α γι ον το ο νο μα αυ τσ και το
ε λε ος αυ τσ εις γε νε αν και γε νε αν
τοις φο βσ με νοι σαν τον

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νομεν

4 χ ^{B8}
Ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ τ8 ϵ χ
δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη φα ν8ς δι α νοι
α καρ δι ας αυ των ϵ χ

^{B8}
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ ϵ χ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νομεν ϵ χ

5 χ ^{B8}
Κα θει λε δυ να στασα πο θρωνων χ και υ υ ψω
σε Δ δ ταπει ν8 ςς ϵ χ πει νων τας ε νε πλη σεν α γα θω
ων χ και πλ8 τ8 ςν τας ε ξα πε στει λε κε ν8 ςς ϵ χ

^M ^{B8} ^M ^{Δι}
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ Δ δ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ Δ δ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν ϵ χ την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νομεν ϵ χ

6 χ ^{B8}
Α ν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ τ8 μνη

σθη ναι ε λε υς κα θως ε λα λη σε προς τς
 πα τε ρας η μων τω Α βρα αμ και τω σπερ μα
 τι αυ τς ε ως αι ω νος

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως τω ν Σε ρα φειμ την α δι α
 φθο ρωσ Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως
 Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

Α πας γη γε νης σκι ρ τα τω τω πνευ μα τι λα
 μπα α δς χς με νος πα νη γυ ρι ζε τω ω δε α
 υ λων νο ο ων φυ σις γε ραι ρς σα τα ι ε
 ρα θαν μα σι α της Θε ο μη η το ο ρος
 και βο α α α τω χαι ρις πα αμ μα κα ρι
 σε Θε ο το κε α γνη α ει πα ρ θε νε ε ε ε ε

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:
 Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἰ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-Ϟ

A γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων ^ε (δίζ)

A γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος η μων ^Δ

υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων ^Δ και προ

σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ

^Δ
τδ

ό β' χορός:
ο τι Α α γι ο ος ε στι ^ε

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον Β'.

Τὸν λίθον θεωρήσασαι, ἀποκεκυλισμένον, αἱ Μυροφόροι, ἔχαιρον· εἶδον γὰρ νεανίσκον, καθήμενον ἐν τῷ τάφῳ· καὶ αὐτὸς ταύταις ἔφη· Ἴδου Χριστὸς ἐγήγερται, εἶπατε σὺν τῷ Πέτρῳ τοῖς Μαθηταῖς· Ἐν τῷ ὄρει φθάσατε Γαλιλαίας· ἐκεῖ ὑμῖν ὀφθήσεται, ὡς προεῖπε τοῖς φίλοις.

Τοῦ Μηναίου.

Τῶν Μαθητῶν ὁρώντων σε.

Τῶν Μαθητῶν τὴν πάντιμον δωδεκάδα, χαρμονικῶς συνδράμωμεν εὐφημῆσαι. Χαίρετε τὴν σύμπασαν κυκλώσαντες, καὶ τῶν ἐθνῶν ζωγρήσαντες, τὰς κακοπίστους ἀγέλας, μαθητευθέντων τὰ θεῖα.

Θεοτοκίον.

Ἵμεῖς ἐν σοὶ καυχώμεθα Θεοτόκε, καὶ εἰς Θεόν σε ἔχομεν προστασίαν. Ἐκτεινον τὴν χεῖρά σου τὴν ἄμαχον, καὶ θραῦσον τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν· σοῖς ἐξαπόστειλον δούλους, βοήθειαν ἐξ Ἁγίου.

ΑΙΝΟΙ

Ἦχος ♯ Πα ρ

Π α σα πνο η αι νε σα α τω το ον Κυ υ υ

ρι ι ι ι ον ^π αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω

ων ου ρα ανων αι νει τε α αυ το ο ον εν τοι οις

υ ψι ι ι ι στοις Σοι προ ε ε πει υ υ μνος

τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

A ι νει τε αυ το ον πα α αντες οι Α αγ γε ε

λοι οι οι α α αυ του αι νει ει ει τε α αυ

τον πασαι αι δυ να α α μεις α αυ του ου Σοι προ

ε ε πει υ υ μνος τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

Του ποιησαι εν αυτοις κριμα εγγραπτον δοξα αυτη

εσται πασι τοις οσι ι οις α α αυ τ

Υ μνου μεν σου Χρι στε το σω τη η ρι ο ον πα

α α θος και δοξα ζο μεν σου τη ην α να α

α α στα α α α σιν

Αινειτε τον Θεον εν τοις αγιοις αυτου· αινειτε αυτον εν

στερεωματι της δυ να με ε ε ως α α αυ

τ

Ο σταυ ρον υ πο μει ει ει νας και τον θα

να τον καταργησας και αναστας εκ των νεεε

κρων ειρηνευσον ημων την ζωην Κυριε

ωσμονος παντοδου να α α α μος

Αινειτε αυτον επι ταϊς δυναστειαϊς αυτου· αινειτε αυτον

τα το πληθος της μεγαλωσυνης α α

αυτ

Ο τον Αδηνσκυλευσας και τον ανθρωπον α

ναστησας τη αναστασει εισου Χριστε α ξι

ωσον ημας ενκαθαρακααρδιια

μνειν και δοξααααζειειειεινσε

Αινειτε αυτον εν ηχη σάλπιγγος· αινειτε αυτον

τηριω και κιθααααρα

Την θεοπρεπη σου συγκαταβασιν δοξαζον

τες υμνου μεν σε Χριστε ετεχθησεν

εκ Πααροθεενου και αχωριστος υπηρχεστω

ωω Παααατριε παθεσως ανθρωπος και ε

κου σι ως υ πε μει ει νας στα αυ ρον α νε στης ε
 εκ του ου τα α φου ως εκ πα στα δος προ ο ο ο ε
 ε ε ελ θων ι να σω σης τον κο ο ο σμον Κυ ρι
 ι ε δο ο ο ξα α α α σοι

καὶ τὰ τοῦ Μηναίου δ' προσόμοια

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς. Ἦχος Βου ς

Α ι νει τε αυ τον εν τυ μπα νω και χο ρω
 αι νει τε αυ τον εν χορδαι αις και ορ γα α νω

Η κο ρυ φαι αι α κρη πις των Α πο στο ο λων
 τα παν τα κα τε λι πες και η η κο λθ θησας τω Δι

δα σκαλω βο ων αυ τω συν σοι θα νθ μαι ι να και
 ζη η σω την μα α κα ρι αν ζων τσ κο σμδε γε

γο νας Πε τρε δι δα σκα λος κη ρυξ και πε τρα της πι στε
 ως και Εκκλη σι ας δο ξα και κλε ος και πυ υρ γος α

σει στος ης πυ λαι α δσ ς και τι σχυ σθ σιν
 ως προ ε φη Χρι σος ο Θε ος η μων ον ι κε

τευ ε σω ω ωσαι και φω τι σαιταςψυ χας ημων

Αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η χοις

αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λα γμου πα

σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ ρι ον

Οεκ κοι λι ι ας μη τρος α φω ρι σμε ε νος

υ λω δεςεμ φα σε ως βα ρος α πα α σηςφυ γων α νε

πτε ρω θης τω ε ρω τι ον τως της θει ας Π αυ λε α

γα α πης προς υ υ ψος εν θε ον εν θα τον υ περ φω

τον γνο φοντ θει σ φω τος υ πει σελ θων ως τις α σα ρ

κος την των αρ ρη των κα τε πλσ πι σθησρη μα α των

μυ η σιν και α πε στα λης τοις εν σκο ο τει το φω σ

μη νυ ων Χ ρι σον τον Θε ον η μων ων ι κε τευ

ε σω ω ωσαι και φω τι σαιταςψυ χας ημων

Εις πασαν την γην εξηλθεν ο φθόγγος αυτων και εις τα

πε ρα τα της οι κσ με ε νης τα ρη μα τα αυτων

Ως φω σ υ πα αρ χων προ παν των των αι ω ω νων

ο τε κα τη ξι ω σας προς με τον ανθρωπον ε πι δη μη
σαι δι α φα τον φι λαν θρω πι αν και σα ρξ γε
νε ε σθαι δι α α γο θο τη τα το τε φω τα δευ τε
ρα της ση ης λαμ προ τη τος και α στρα πης α πο σιλ
βον τα τς Α πο στο λης και μα θη τα ας σθ Σω
τερ α νε δει ξας οι και πεμ φθεν τες κτι σιν α πα σαν
τω φω τι σθ τω θει ω κα την γα σαν δυ σω πην
τες σε σω ω ωσαι και φω τι σαι τας ψυ χας ημων

Οι ούρανοι διηγούνται δόξαν Θεού
ποι η σιν δε χει ρων
αυ τς α να γγε λει το ο στε ρε ω μα

Πε τρε και Πα αυ λε τς Λο γς α ρο τη η ρες Αν
δρε α Ι α κω βε και Ι ι ω αν νη σο φε Βα ρ θο
λο μαι ε και Φι λιπ πε Θω μα Ματ θαι ε Σι μων Ι
ϋ ϋ δα θει ε ε Ι α κω βε πα γ κο σμι ε παν τι
με των Μα α θη των δω δε κας οι εν τω κο σμω κη
ρου ξαν τες την πα να γι αν Τρι α δα φυ σει Θε ο ον

α ἰ δι ον της Εκ κλη σι ας οι α λα ξευ τοι
 ον τως πυρ γοικαιστυλοι α σα λευ τοι τω Δε σπο
 τητων ο ο ολων ι κε τευ σα τε σω θη ναι η μας

Δόξα. Τῶν Ἀποστόλων.

Ἦχος Νη ρ

Hν δι ι ηλ θε ε τε κτι σιν φω ω ω τι σα αντες οι
 τσ Σω τη η ρος μα θη η ται την πλα α α
 νη των ει δω ω ω ω ω ω λω ων ως υ λην κα τα
 φλε ε ε ε ξα α α αν τες τοις δι διγ μα α σιν υ
 υ μων τα ε θνη εξ α γνω σι ι ι ι ι ας βυ υ υ
 θσ προς την θει α αν γνω ω ω σιν σα γη νευσαντες
 ε σω ω ω ω σα α α α τε και νυν πρε ε σβευ
 σα α τε Χρι ι στω ο ο πω ως ι λε ε ως γε
 νη η η ση η η ται αι η η η μιν εν τη
 η με ε ε ρα της κρι ι ι ι σε ε ε ε ως

Καὶ νῦν...

Ἦχος Δι ς

περ ευ λο γη με ε νη υ παρ χεις Θε ο
 το κε Παρ θε ε ε νε δι α γαρ τ ε εκ σ ε
 σαρκω θε εν τος ο α δησηχ μα λω τι ζαι ο Α
 δαμ α να κε κληται η κα τα ρα νε νε ε κρω
 ται η Ευ α η λευ θε ρω ται ο θα να τος τε
 θα να α τω ται και η μεις ε ζω ο ποι η θη μεν δι
 ο α νυ μνην τες βο ω ω μεν ευ λο γη τος Χρι
 στος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας δο ο
 ο ξα σοι

Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος ♯ Πα ρ

ο ξα σοι τω δει ξαντι το φως δο ξα εν υ ψι ι στοις
 Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρω ποις ευ δο
 κι α

μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ νου μεν
 σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι

α την με γα λην σου δο ξαν π ρ

Κυ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε ε Πα

τερπα ντο κρα α τος Δ ρ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες

Δ ρ Ι η σου Χρι στε και α γι ον πνε ευ μα π ρ

Κυ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε ου ο Υι ο

ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι αν

του κο ο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α

μαρ τι ας του κο ο σμ π ρ

Π ρος δε ξαι την δε η σιν η μων Δ ρ ο κα θη με νος

εκ δε ξι ωων του Πα τρος και ε λε η σον η μας π ρ

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει ει μο νος

Κυ ρι ος Δ ρ Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος

Α μην π ρ

Κα θ ε κα α στην η με ραν ευ λο γη σω σε Δ ρ και

αι νε ε σω το ο νο μα α σου εις τον αι ω ω να Δ ρ και

εις τον αι ω να του αι ω νος π ρ

Κ α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα

ταν τη α να μαρ τη τους φυλα χθη η ναι η μα ας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα τε

ε ρων η μων και αι νε το ο ον και δε δο ξα σμε

ε νον το ο νο μα α σου εις τους αι ω ω νας Α μη

ην

Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας

κα θα περ ηλ πι ι σα μεν ε πι σε ε

Ε υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ε ε ε ε ε ε δι

δα ξο ον με τα δι και ω μα τα α σου (τρεις)

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης η μιν εν

γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η

σον με ι ασαι την ψυ χη ην μου ο τι η μαρ τον σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξον με

του ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε ο

ος μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης ^Δ εν τω φω τι

σου ο ψο ο με θα φω ως ^π

Π α ρα τει νον το ε λε ο ος σου ου τοις γι

νω σκου σι σε ^Δ Α γι ος ο Θε ος ^Δ Α γι ος

Ι σχυ ρος ^Δ Α γι ος Α θα να τος ε λε η σον η

μας ^π

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι ^Δ

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

Α μην ^Δ

Α γι ος Α θα να τος ε λε η σον η μας ^π

Ἀσματικόν. ^χ

Α γι ι ος ο Θε ε ε ο ος ^Δ Α α α

γι ι ι ος Ι σχυ υ υ ρο ος ^Δ Α α γι ο

ος Α α θα α να α α τος ^Δ ε ε λε ε η σο

ον η η η μα α α ας ^π

Σ η με ρον σω τη ρι α τω κοσ μω γε γο νεν ^Δ α

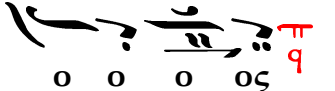
 σω μεν τω α να στα ντι εκ τα φου και αρ χη γω ω της ζω

 ης ημων κα θε λων γαρ τω θα να α τω τον θα να

 τον το νι κος ε δω κεν η μιν και το με γα ε ε λε ε

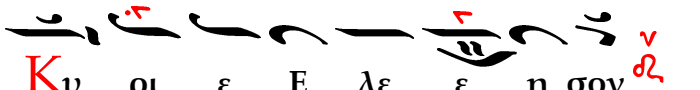

 ο ο ο ος

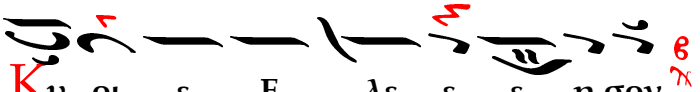
ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὰ ἑξαπλᾶ.

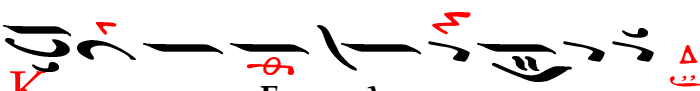
Ἦχος πᾶσιν Νη ρ

 Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πᾶσιν Νη ρ

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ρβ΄ (102).

Ἦχος Δι-θ

Στίχ. α΄. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβυταῖς τῆς Θεοτοκου Σωτερε

σῶσον ἡμᾶς

Στίχ. β΄. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. γ. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. δ. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το ο κου Σω τε ρ σω
σον η μας α ας

Ἀντίφωνον Β'. ᾠδὴ β'. Ψαλμὸς ρμε' (145).

Στίχ. α. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σ ω σον η μας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λθ ς ι α

Στίχ. β. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σ ω σον η μας Υι ε ε Θε ου ο α να

ζας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλλη λθ ς ι α
Στίχ. γ. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν
καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

ζας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλλη λθ ς ι α
Στίχ. δ. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς
γενεάν καὶ γενεάν.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

ζας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλλη λθ ς ι α
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τς αι ω ναςτων αι ω
νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τς Θε ου α
θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος δι
α την η με τε ρανσωτη ρι αν σαρκω θη ναι
εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει παρ
θε νς Μα ρι ι ας α τρε πτωσε νανθρω πη σας
σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω θα να
τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι α

 α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι και

 τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α ας

Ἀντίφωνον Γ'. ᾠχος α'. Ψαλμὸς ριζ' (117).

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

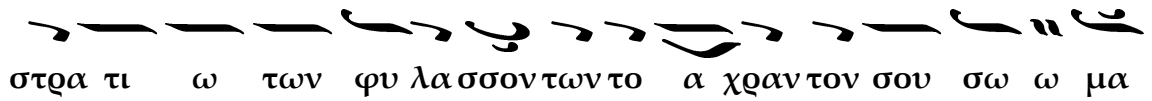
Στίχ. β'. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. γ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

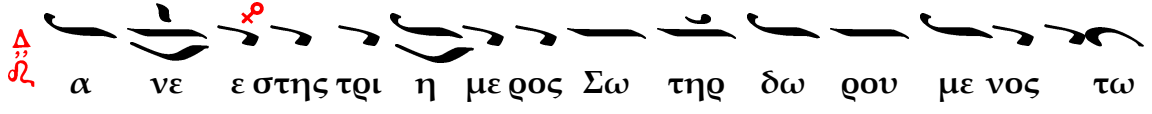
ᾠχος $\frac{4}{9}$ Πα φ

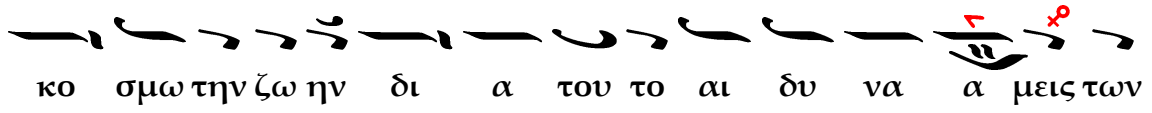
Tου λι θου σφρα γι σθεντος υ πο των Ι ου δαι ων και

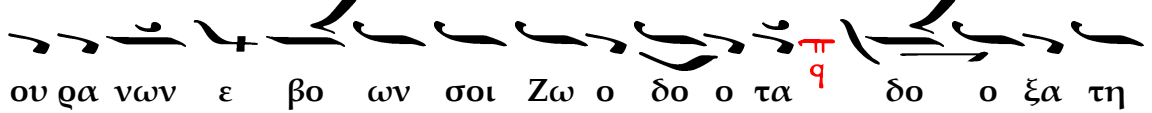
 στρα τι ω των φυ λα σσον των το α χραν τον σου σω ω μα

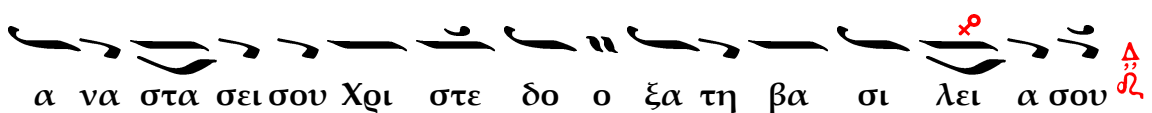
 $\frac{4}{9}$ α νε εσ της τρι η με ρος Σω τη ρ δω ρου με νος τω

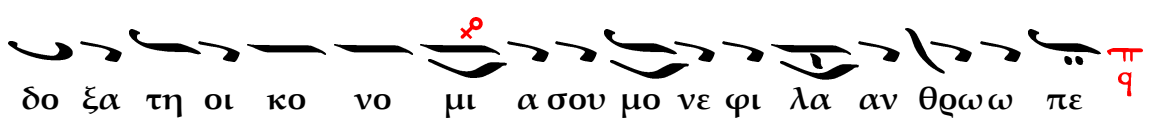
 κο σμω την ζω ην δι α του το αι δυ να α μεις των

 ου ρα νων ε βο ων σοι Ζω ο δο ο τα $\frac{4}{9}$ δο ο ξα τη

 α να στα σει σου Χρι στε δο ο ξα τη βα σι λει α σου $\frac{4}{9}$

 δο ξα τη οι κο νο μι α σου μο νε φι λα αν θρω ω πε $\frac{4}{9}$

Τὸ τέλος:

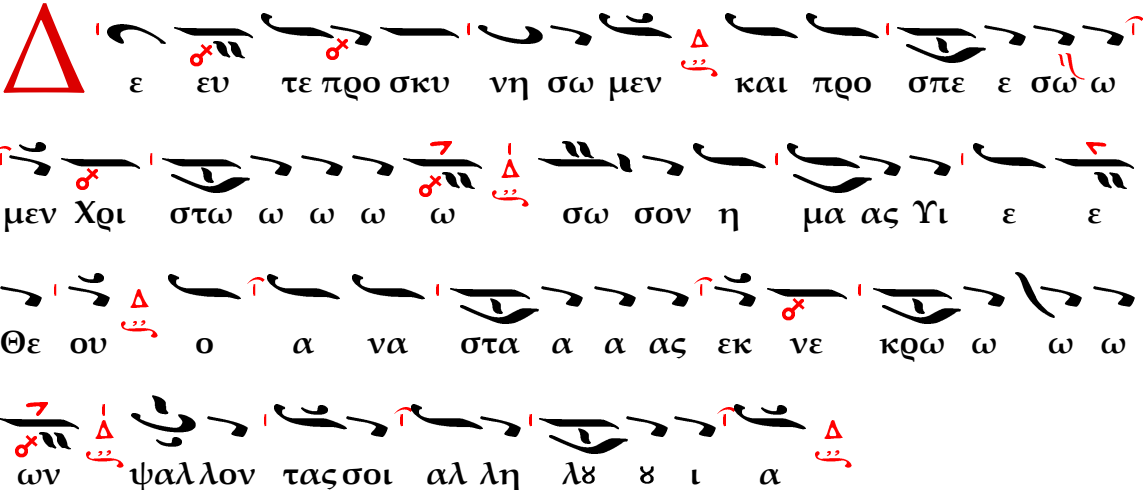

 μο νε φι λα αν θρω ω $\frac{4}{9}$ πε ε ε ε $\frac{4}{9}$

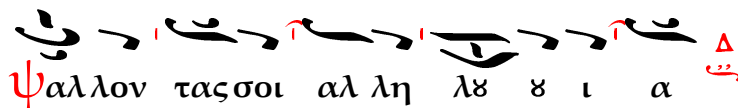
ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν.

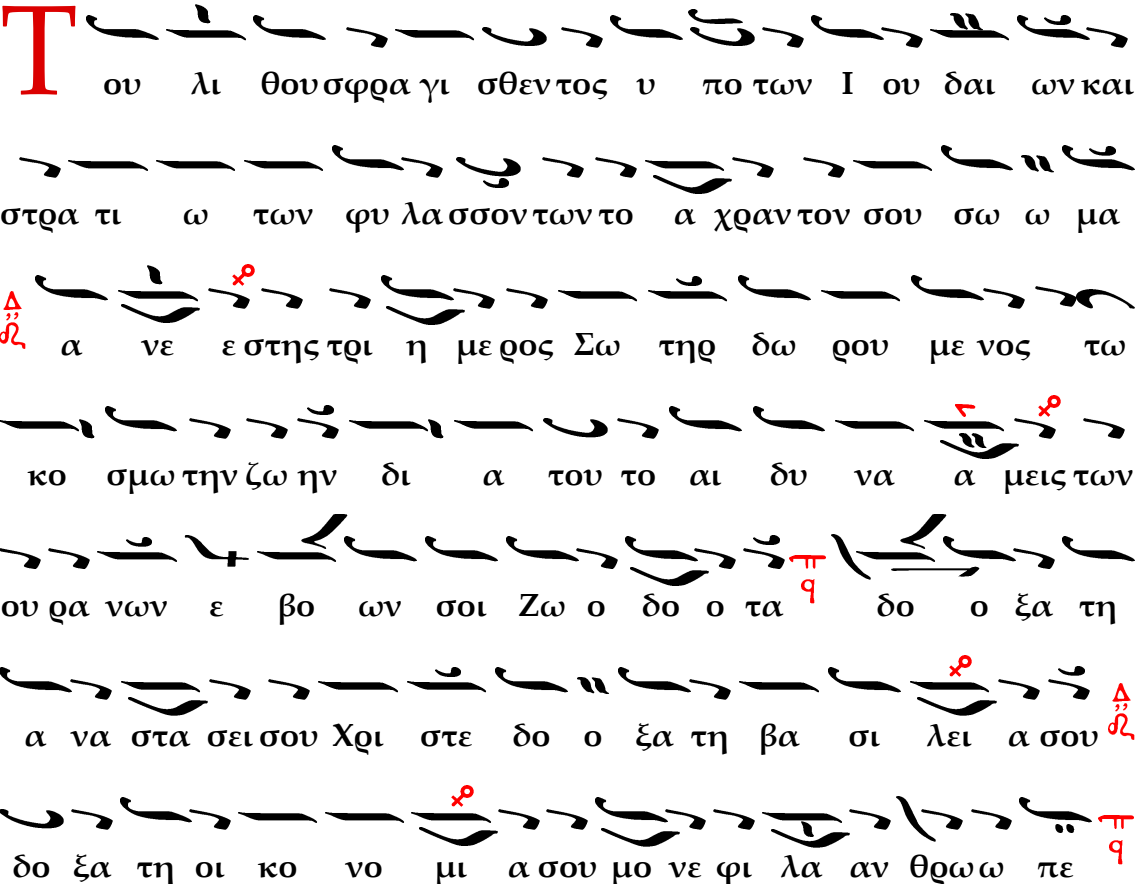
Ἦχος Δι-θ

 ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω
 μεν Χρι στω ω ω ω σω σον η μα ας Υι ε ε
 Θε ου ο α να στα α α ας εκ νε κρω ω ω ω
 ων ψαλλον τας σοι αλ λη λϑ ς ι α

ὁ β' χορός:

 ψαλλον τας σοι αλ λη λϑ ς ι α

Ἦχος Πα ρ

 Του λι θου σφρα γι σθεντος υ πο των Ι ου δαι ων και
 στρα τι ω των φυ λα σσον των το α χραν τον σου σω ω μα
 α νε ε στης τρι η με ρος Σω τη ρ δω ρου με νος τω
 κο σμω την ζω ην δι α του το αι δυ να α μεις των
 ου ρα νων ε βο ων σοι Ζω ο δο ο τα δο ο ξα τη
 α να στα σεις σου Χρι στε δο ο ξα τη βα σι λει α σου
 δο ξα τη οι κο νο μι α σου μο νε φι λα αν θρω ω πε

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἀποστόλων.

Ἦχος Γα ρ

A πο ο στο λοι Α γι οι πρε σβευ σα τε τω
ε λε η μο νι Θε ω ι να πται σμα των α φε ε
σιν πα ρα σχη ται σ ψυ χαι αι σ η η μων

Τῶν Ἁγιορειτῶν Πατέρων, Ἀπολυτίκιον.

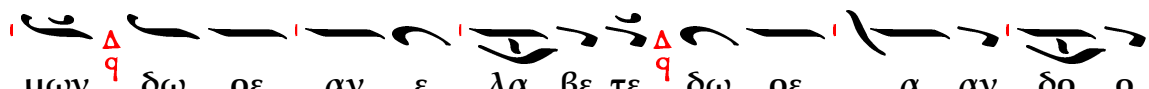
Ἦχος ♯ Πα ρ

T ρς τϛ Α θω Πα τε ρα σ και α γγε λς εν σω μα
τι ο μο λο γη τας και Ο σι ι ρς Ι ε ρα αρ
χας και Μα ρ τυ ρα σ τι μη σω μεν εν υμ νοι σ και ω δαι σ
μι μϛ με νοι αυ των τας α ρε τας η τϛ ο ρς πλη
θυ ς πα α σα των μο να στων κραυ γα α ζον τε ς
ο μο φω νω ς δο ο ξα τω στε φα νω σαν τι υ
μα ς δο ο ξα τω α γι α σαν τι δο ο ξα τω εν
κιν δυ νοι σ η μων προ στα τας δει ει ξα αν τι

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Ἦχος ♯ Γα ρ

A γι οι Α να ρ γυ ροι και αι θα αυ μα του ρ
γοι ε πι σκε ε ψα σθε τας ασ θε νει α ς η

 μων Δ⁹ δω ρε αν ε λα βε τε Δ⁹ δω ρε α αν δο ο

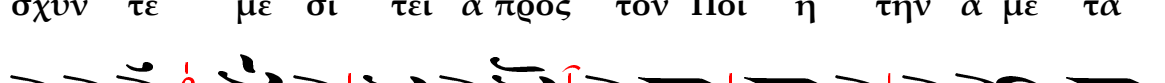
 τε η μιν Δ⁹

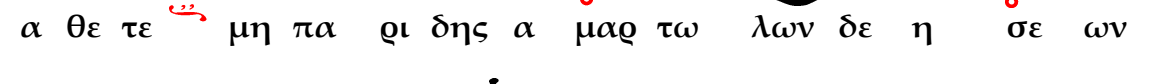
Κοντάκιον τῆς Θεοτόκου.

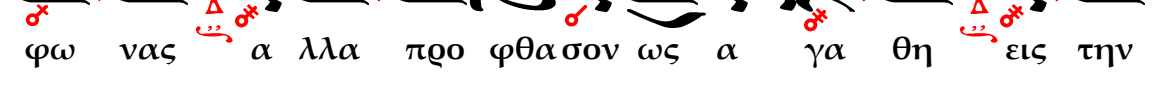
Ἦχος Δι-Θ

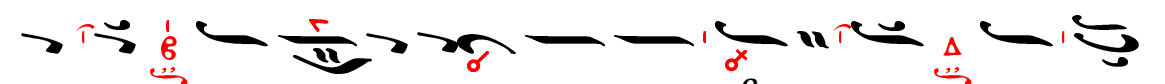
Προ στα σι α των Χρι στι α νων α κα ται αι

 σχυν τε Δ⁹ με σι τει α προς τον Ποι η την α με τα

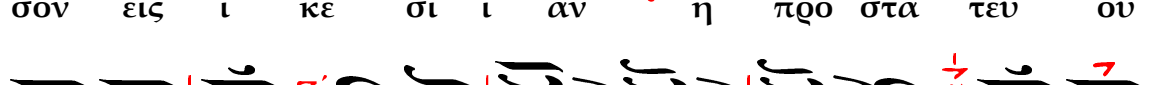
 α θε τε ε⁶ μη πα ρι δης α μαρ τω λων δε η σε ων

 φω νας Δ⁹ αλλα προ φθασον ως α γα θη Δ⁹ εις την

 βο η θει αν η μων Δ⁹ των πι ι στως κραυ γα ζο ον

 των σοι ε⁶ τα α χυ νον εις προ σβει ει αν Δ⁹ και σπευ

 σον εις ι κε σι ι αν Δ⁹ η προ στα τευ ου

 σα α ει Δ⁹ Θε ο το κε των τι μων των Δ⁹ σε ε

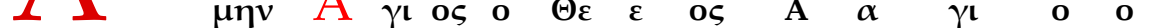
 ε Δ⁹

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Μανουήλ Πρωτοψάλτου (+ 1919).

Ἦχος Πα φ

Α^{Πα} μην **Α** γι ος ο Θε ε ος **Α** α γι ο ο

ος ι σχυ υ ρο ο ος Α α γι ι ο ος α θα α να

α το ος ε λε ε ε η η η σο ον η η η

μας ^π₉

Α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ος Α γι ος ι σχυ ρο ο ος Α α γι ο ος

α θα α να α το ος ε λε ε ε η η η σο

ον η η η μας ^π₉

Δ ο ξα Πα τρι ι ι και Υι υι ω ²² και Α γι ω

ω Πνε ευ μα α α τι ^π₉

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μη ην ^π₉

Α γι ι ος α θα α να α α α το ος ε ε λε

ε η η σο ον η η η η μας ^π₉

Δύναμις Ἰωάννου Ἀρβανίτη. Ἦχος ᾠ Πα

Ν ^{Πα} ε ε Δυ υ υ υ υ υ υ υ να α α α α α

μι ι ι ις ^π₉

A Πα α α α α α α α α α α α α γι
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι χι ι ι Α
 α γι ι ι ο ο ο ος ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο Θε ε ε ε ο ο Θε ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ο χ ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 χ ο ο ο Α γι ο ος ο ο ο ο ο Θε ε ο
 ο ο ο ο ο ος

A Πα α α α α α α α α α α α α γι
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι χι ι ι Α
 α γι ι ι ο ο ο ος ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι σχυ υ υ υ ι ι σχυ ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ο χ ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 χ ο ο ο Α γι ο ος ι ι ι ι ι σχυ υ ο ο
 ο ο ο ο ο ος

A Πα α α α α α α α α α α α α γι
 ι ι ι ι ι Α α α α α α α α γι ι ι ος

Α θα α α α χα α α α α να α α α

α λε ε Α θα α να α το ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ος

Ε λε ε ε ε ε ε η η η η η η η η

σο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο η η η

Ε ε λε ε η η σο ο ο ο η η η μα α α

α α α α α α α α α α α α α ας

Εὐαγγέλιον καὶ Ἀπόστολος τῶν ΙΒ΄.
 ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἦχος πλ δ΄.
 Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.
 Προκείμενον. (Ψαλμὸς ιη΄).

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλει τὸ στερέωμα.

Ἦ ὁ ψάλτης.
 Ἦχος πλδ Νη ς

Ε ις πα α σαν την γην ε ξη ηλθεν ο φθογ γος αυ

των και εις τα πε ρα τα της οι κη με ε νης τα ρη

μα τα αυ των

Οι ουρανοὶ διηγῶνται δοξαθεοῦ

ποιῆσιν δὲ χειρῶν αὐτῶ ἀναγγελεῖ τὸ

στερωμά

Εἰς παᾶσαν τὴν γῆν ἐξηλήθεν ὁ φθογγὸς αὐ

τῶν καὶ εἰς τὰ περὶ τῆς οἰκῆς μενεστήρης

ματῶν αὐτῶν

Οὐκ εἰσὶ λαλῆσαι οὐδε λόγοι σου χι

ακούονται αἰαφωναυτῶν

Εἰς παᾶσαν τὴν γῆν ἐξηλήθεν ὁ φθογγὸς αὐ

τῶν καὶ εἰς τὰ περὶ τῆς οἰκῆς μενεστήρης

ματῶν αὐτῶν

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Εὐαγγέλιον καὶ Ἀπόστολος τῶν ΙΒ΄.

Πρὸς Κορινθίους Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

(δ΄ 9-16).

Ἀδελφοί, ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς ἀποστόλους ἐσχάτους ἀπέδειξεν, ὡς ἐπιθανατίους, ὅτι θέατρον ἐγενήθημεν τῷ κόσμῳ, καὶ ἀγγέλοις καὶ ἀνθρώποις. Ἡμεῖς μωροὶ διὰ Χριστόν, ὑμεῖς δὲ φρόνιμοι ἐν Χριστῷ· ἡμεῖς ἀσθενεῖς, ὑμεῖς δὲ ἰσχυροί· ὑμεῖς ἐνδοξοί, ἡμεῖς δὲ ἄτιμοι. Ἄχρι τῆς ἄρτι ὥρας καὶ πεινώμεν καὶ διψῶμεν καὶ γυμνητεύομεν καὶ κολαφιζόμεθα καὶ ἀστατοῦμεν καὶ κοπιῶμεν ἐργαζόμενοι ταῖς ἰδίαις χερσίν· λοιδορούμενοι εὐλογοῦμεν,

διωκόμενοι ἀνεχόμεθα, βλασφημούμενοι παρακαλοῦμεν· ὡς περικαθάρματα τοῦ κόσμου ἐγενήθημεν, πάντων περίφημα ἕως ἄρτι. Οὐκ ἐντρέπων ὑμᾶς γράφω ταῦτα, ἀλλ' ὡς τέκνα μου ἀγαπητὰ νουθετῶ. Ἐὰν γὰρ μυρίους παιδαγωγούς ἔχητε ἐν Χριστῷ, ἀλλ' οὐ πολλοὺς πατέρας· ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ διὰ τοῦ εὐαγγελίου ἐγὼ ὑμᾶς ἐγέννησα. Παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς, μιμηταί μου γίνεσθε.

Ἀλληλούϊα (γ'). ᾠχος α'. (Ψαλμὸς πη').

ᾠχος $\frac{4}{4}$ Κε δ

Α ^{Πα} λλη λη η η α ^{Κε} Α λλη η λη η η
η η η η α Α α α α λλη η λη
η η η η η η η η α
^χ **Ε** ξο μο λο γη σον ται οι ου ρα νοι τα θαν
μα σι α σου Κυ ρι ε και την α λη θει α
αν σθ εν εκ κλη σι ι ι α α Α α α γι
ι ι ι ων
Α ^{Πα} λλη λη η η α ^{Κε} Α λλη η λη η η
η η η η α Α α α α λλη η λη
η η η η η η η η α
^χ **Ο** Θε ος ο εν δο ξα ζο με νος εν βη λη
α γι ων με γας και φο βε ρος ε στιν ε πι

παν τας τας περι κυ υ υ κλω ω α α αυ τσ
 Α λλη λσ σ σ ι α Α λλη η λσ σ σ
 σ ι ι ι ι α Α α α α λλη η λσ σ
 σ σ σ σ σ ι ι α α α α α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον (θ' 36-38, ι' 1-8).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς τοὺς ὄχλους ἐσπλαγγνίσθη περὶ
 αὐτῶν ὅτι ἦσαν ἐκλελυμένοι καὶ ἐρριμμένοι ὡς πρόβατα μὴ
 ἔχοντα ποιμένα. Τότε λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· Ὁ μὲν θηρισμὸς
 πολὺς, οἱ δὲ ἐργάται ὀλίγοι· δεήθητε οὖν τοῦ κυρίου τοῦ
 θηρισμοῦ ὅπως ἐκβάλῃ ἐργάτας εἰς τὸν θηρισμὸν αὐτοῦ. Καὶ
 προσκαλεσάμενος τοὺς δώδεκα μαθητὰς αὐτοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς
 ἐξουσίαν πνευμάτων ἀκαθάρτων ὥστε ἐκβάλλειν αὐτὰ καὶ
 θεραπεύειν πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν. Τῶν δὲ δώδεκα
 ἀποστόλων τὰ ὀνόματά ἐῖσι ταῦτα· πρῶτος Σίμων ὁ λεγόμενος
 Πέτρος καὶ Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, Ἰάκωβος ὁ τοῦ Ζεβεδαίου
 καὶ Ἰωάννης ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, Φίλιππος καὶ Βαρθολομαῖος,
 Θωμᾶς καὶ Ματθαῖος ὁ τελώνης, Ἰάκωβος ὁ τοῦ Ἀλφαίου καὶ
 Λεββαῖος ὁ ἐπικληθεὶς Θαδδαῖος, Σίμων ὁ Κανανίτης καὶ Ἰούδας
 ὁ Ἰσκαριώτης ὁ καὶ παραδοὺς αὐτόν. Τούτους τοὺς δώδεκα
 ἀπέστειλεν ὁ Ἰησοῦς παραγγείλας αὐτοῖς λέγων· Εἰς ὁδὸν ἐθνῶν
 μὴ ἀπέλθητε, καὶ εἰς πόλιν Σαμαριτῶν μὴ εἰσέλθητε· πορεύεσθε
 δὲ μᾶλλον πρὸς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραὴλ.
 Πορευόμενοι δὲ κηρύσσετε λέγοντες ὅτι Ἦγγικεν ἡ βασιλεία τῶν
 οὐρανῶν. Ἀσθενοῦντας θεραπεύετε, λεπροὺς καθαρίζετε, νεκροὺς
 ἐγείρετε, δαιμόνια ἐκβάλλετε· δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε.

Ἦχος ἰὺ Δι. σ

Δ ο ξα α σοι Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
 ι ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ξα α
 σοι οι οι οι

Χερουβικόν, Θεοδώρου Φωκαέως.

Ἦχος Ἱ Πα ρ

Ο ^{Μ Πα} ι τα α α α α α α α α α α α Χε
^{Π ρ} ρου ου βι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι Χε ε ρου ου βι ι ι ι ι
^Μ ι ι ι ι μ ^{Κε} μ υ υ υ υ υ υ υ υ στι ι κω
^Μ ω ως ^{Πα} ει κο νι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι
ι
ι ζο ο ο ο ει ει κο ο ο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ζον τε ε ε ες ^{Πα} και αι αι αι αι αι αι τη ζω ο
ο ο ο ο ποι ^Δ οι οι οι οι οι οι οι οι ιζω ο
ποι ω ω ω ω ω ω ω ^{Κε} Τρι ι ι ι α α α
α α α α α α α α α α α α α α α
^Μ ^{Κε} α α α α α χα α α α α ^{Πα} τρι α α α α
α α ^{Πα} δι ι ι ι τον τρι σα α α α γι ι ο ον

υ υ υ υ υ μνον προ σα α α α α α α

α α α δο ο ο ο ο ο υ μνον προ ο ο

σα α α α δο ον τε ε ε ες πα α α α α α

α α α α α σαν την βι ι ο ο ο τι ι ι βι

ο ο τι ι κη η η η η η η η η α πο

θω ω ω ω με ε ε ε θα α α α α α α με ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι με ρι ι μνα α α α α α α α α

αν

Ω ω ω ω ω ω ω τον Βα α α σι λε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

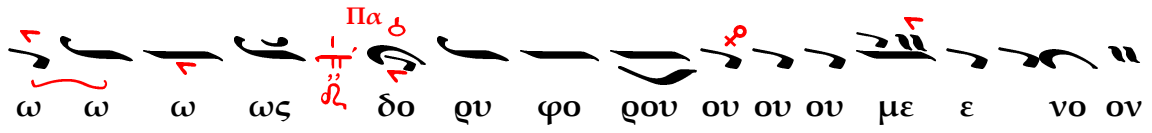
ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε α α α α

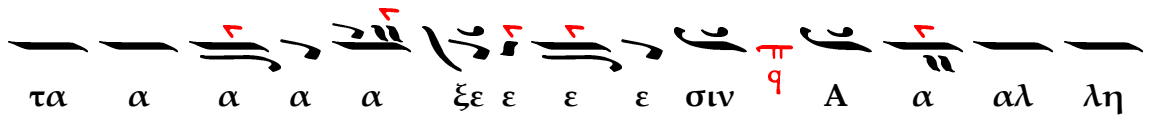
των ο ο ο λω ων υ πο ο δε ε ξο ο ο ο ο

με ε ε ε νοι

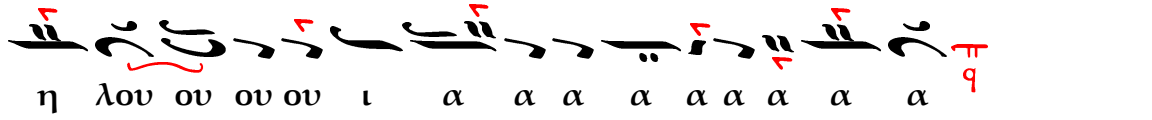
Ταις α αγ γε ε λι ι καις α ο ρα α α τω

 ω ω ω ως ^{Πα}δο ρυ φο ρου ου ου ου με ε νο ον

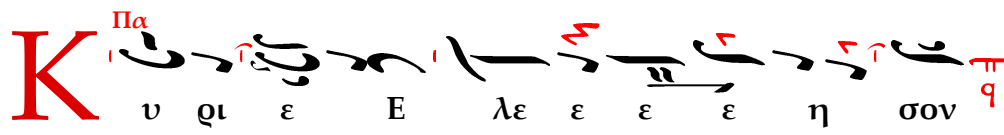
 τα α α α α ξε ε ε ε σιν Α α αλ λη

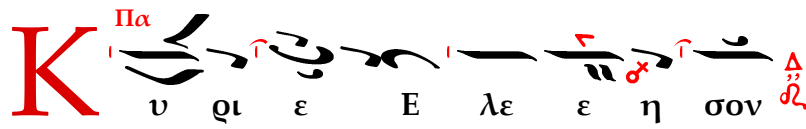
 η λου ου ου ου ι α α α α α α α α

Λειτουργικά Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος $\frac{4}{9}$ Πα φ

Κ υ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

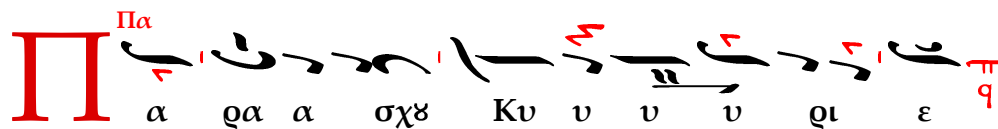
Κ υ ρι ε Ε λε ε η σον

Κ υ ρι ε Ε λε η σον

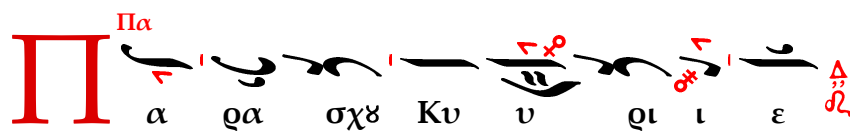
Κ υ ρι ε Ε λε ε ε ε η η σον

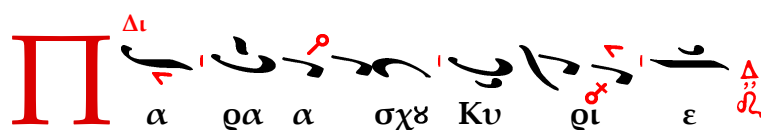
Π α ρα α σχϞ Κυ υ υ υ ρι ε

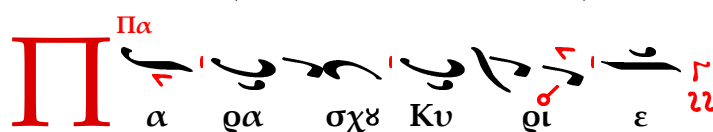
Π α ρα α σχϞ Κυ υ ρι ε

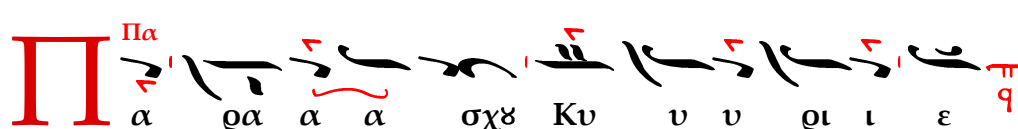
Π α ρα σχϞ Κυ υ ρι ι ε

Π α ρα α σχϞ Κυ ρι ε

Π α ρα σχϞ Κυ ρι ε

Π α ρα α α σχϞ Κυ υ υ ρι ι ε

Σ^{Πα}
οι Κυ υ ρι ι ε

Κ^{Πα}
αι τω πνευ μα τι ι σθ

Α^{Πα}
γα πη η σω σε Κυ υ ρι ε η ι σχυ υς

μ^{Δι} **Κυ** ρι **ο**ς **ς**ε **ρ**ε **ε** ω **μ**α **α** α **μ** **κ**αι

κα **τ**α **φ**υ **γ**η **η** η η **μ** **κ**αι **αι** **ρ**υ **υ** **ς**η ης

μ^Π

Α^{Πα}
γα πη η η η σω σε Κυ υ

ρι **ε** ε η ι ι **σ**χυ υ υ υ υς **μ**^{Δι} **Κυ** ρι

ος **ς**ε **ρ**ε ω **μ**α **α** α α **μ** **ς** **ς** **ς** **ς** **κ**αι **κ**α

Μ^{Πα}
α τα φυ υ γη η η η **μ** **κ**αι **αι** **ρ**υ υ

υ υ **ς**η η η ης **μ**^Π

Π^{Πα}
α τε ρα Υι ον και Α γι ον Πνευ μα **Δι**

Τ^{Δι} ρι α **δ**α ο **μ**ο **ο**υ **ο**υ **ο**υ **σ**ι ον **κ**αι **αι** α α

χω ω ρι ι **ς**ον **Π**

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν

ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

* * *

Ε ^{Πα} ε λε ον ει ρη η νης ^Δ θυ σι αν αι
^Π νε ε σε ε ως ⁹

Κ ^{Πα} αι με ε τα α τδ Πνευ μα το ος σθ ^Δ

Ε ^{Πα} ε χο μεν προς τον Κυ ρι ι ον ^Δ

Α ^{Πα} α ξι ο ον και αι δι ι και αι ον ^{Μ Πα} ^Π

Α ^{Πα} γι ος Α γι ος Α α γι ος Κυ ρι ος Σαβ
^Δ βα ωθ ^Δ πλη η ρησ ο ς ρα νο ος και η γη της
^Δ δο ο ξη ησ σθ ⁹ ω σα αν να α εν τοις υ ψι ι
^Δ σι ος ^Δ ευ λο γη με νος ο ερ χο ο ο με

νο ος εν ο νο ο μα τι Κυ ρι ι ου ω
 σαν να α α ο εν τοις υ ψι ι ι ι ζοις
A α μην Α α α α μη η η η η η
 η ην
Σ ε υ μν ς ς ς ς ς ς μεν σε
 Ευ λο γς ς ς ς μεν σοι ευ χα ρι
 στς ς μεν Κυ υ ρι ι ε και δε ο
 με θα α σα ο Θε ε ο ος η η μων

Ἄξιον ἐστίν, παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου, τοῦ πικλῆν Ἀρβανίτη.

Ἦχος ᾠ Πα ρ

A ξι ον ε σι ιν ω ως α λη η θω ως
 μα κα ρι ι ζειν σε ε την Θε ο το ο ο ο
 κο ο ο ον την α ει μα κα α ρι ι ζον και
 πα α να μω ω ω μη η η η η τον και μη
 τε ε ρα του Θε ε ου ου η η μω ω ω ω
 την τι μι ω τε ε ρα αν τω ω ω ω Χε ρς ς

βι ιμ και ε εν δο ο ξο ο τε ε ε ε ραν
 Πα
 α συγ κρι ι ι ι τως τω ων Σε ε ρα α φι ι ι
 ιμ την α δι α φθο ο ο ρως Θε ον Λο ο
 ο ο γον τε ε κϛ ϝ ϝ ϝ σα α α αν την
 ο ον τω ωως Θε ε ο ο το ο ο ο κον σε
 ε ε ε με γα α λυ υ νο ο με ε ε ε ε
 ε ε ε εν

Ἄξιον ἐστίν, παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου, κατὰ τὸ ὕφος τῶν νεωτέρων.

Ἦχος ♯ Πα ϕ

A Πα
 ξι ι ον ε ςι ι ιν ω ωως α α
 λη θω ω ως μα κα ρι ι ζει ειν σε ε ε
 Πα
 τη η η η ην Θε ο ο ο το ο ο ο κον
 την α α ει μα κα α α ρι ι ι ι ςον
 Δι
 και αι πα να μω ω μη η το ο ον και μη
 Πα
 τε ε ε ε ε ε ε ε ρα α α τϛ ϝ
 M Πα
 Θε ε ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ η η η η μων τη η ην

τι ι μι ω τε ε ε ε ραν τω ων Χε ρσ ς
 βι ιμ και αι ε εν δο ξο τε ε ε ε ραν
 Πα α συγ κρι ι ι ι ι ι ι ι τω ως τω ων
 Σε ε ε ε ε ε ρα α α α φι ι μι τη ην
 α α δι α φθο ο ο ο ο ο ρως Θε ον Λο
 ο ο ο γο ο ο τε ε ε κσ ς ς ς σαν την
 ο ο ον τω ως Θε ο το ο ο ο κο ο ον
 Πα σε ε ε ε ε ε ε με ε γα α λυ υ υ
 υ υ νο ο ο με ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 εν

Νεκταρίου Βλάχου. Ἦχος $\frac{4}{9}$ Πα ϕ

Α ξι ον ε ε στι ν ω ως α α λη η θω ως
 μα α κα α ρι ι ι ι ι ζει ει ν σε ε ε
 την Θε ε ε ο ο ο το ο ο ο ο κον την
 α α ει μα κα ρι ι ι στο ν και αι αι
 πα α να α α μω ω μη η η το ον και μη
 Πα τε ε ε ε ε ε ε ε ε ρα α α α του ου ου

Θε ε ε ου ου η η η μων την τι μι ι ω
 τε ε ε ε ρααν των Χε ρου ου ου βι ι ι ι μι
 και εν δο ξο τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ρα α α α αν α συγ κρι ι ι ι ι τω ω ως
 τω ω ων Σε ε ρα α α φι ι μι τη ην α
 δι ι α φθο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ρω ως
 Θε ον Λο ο ο γο ο ον τε ε ε κου ου ου ου
 σαν την ο ο ο ο ο ο ο ο ο ον τω ως Θε ο
 το ο ο ο κο ο ο ον Σε ε ε ε ε ε ε με
 ε γα α λυ υ υ υ υ νο ο ο ο με ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε εν

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου († 1822)

Ἦχος ♯ Πα ρ

A ξι ον ε στι ιν ως α λη η η θω ως
 μα κα ρι ζει ει ν σε την Θε ο ο το ο ο ο κο ον
 την α ει μα κα α ρι ι στον και πα να μω μη

η η τον και μη τε ε ρα α τδ ς Θε ε ε ς
 ς ς η η η μω ων την τι μι ω τε ραν των Χε
 ρδ ς ς βι μι και εν δο ξο τε ε ε ραν α συγ
 κρι ι ι τω ω ως τω ω ων Σε ε ρα α α φιμ
 την α δι α α φθο ο ο ο ρω ω ως Θε ο ο ο ο ν
 Λο ο ο γον τε ε κδ ς ς σα αν την ο ο ν
 τως Θε ο το ο κο ο ν σε με γα α λυ υ υ υ υ
 νο ο ο ο με ε ε εν

Εἰς τὰς ἐορτὰς τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων.
Κοινωνικόν. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Πα ϕ

Ε ις πα α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α α α
 α σα α εις πα σαν την γη η η η ε ξη η η η

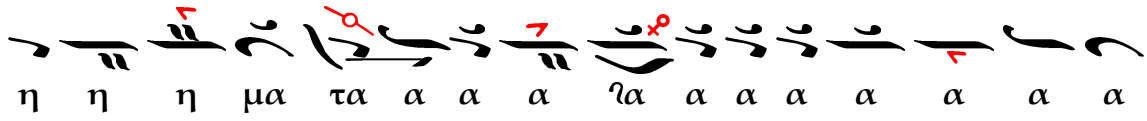
^{Πα} η η η η η η η χη η η η η η η η ξ
^{Πα} η η ηλ θε ε ε ε ε ε ε εν ο
^Μ ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
^{Πα} ο ο ο ο ο φθο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
^{Κε} ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
^{Πα} ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
^Μ ο ^Α γγο ο ο ο Ο ο φθο γγο ο ο ος α αυ τω
^Μ ω ω ων και αι αι αι ει ει και ει εις τα α πε
^{Κε} ε ε ε ε ε ρα α α α α α α εις τα πε
ρα α τα α α α α α α α α α α της
οι κϷ με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
^{Δι} χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε νη η η ης τα α ρη η η η η η
η η η η η η η η η η η η η χη η η

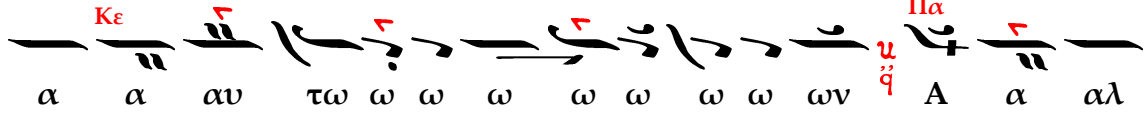
 η η η η η η η η η η η η η η η

 η η η η η η η η η η η η η η η η

 η η η μα τα α α α α α α α α α α α α

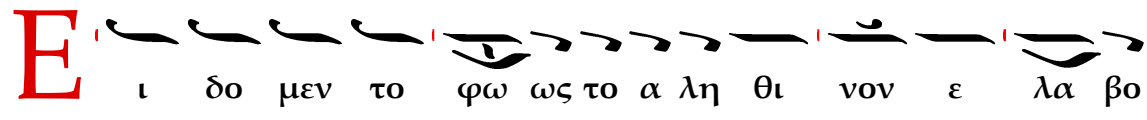

 α α αυ τω ω ω ω ω ω ω ω ων Α α αλ

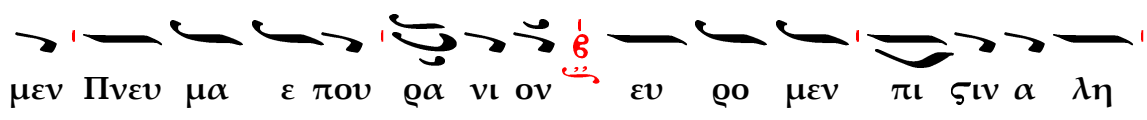

 λη λ ς ι ι ι α α α α α α α α

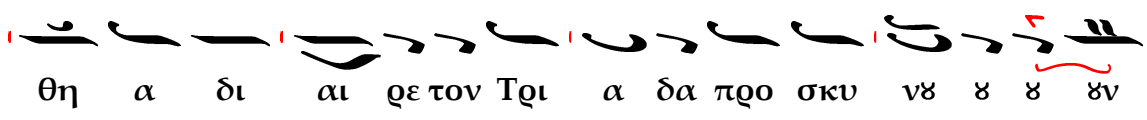
Ἦχος Δι-θ

Ε ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο

 μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι ςι ν α λη

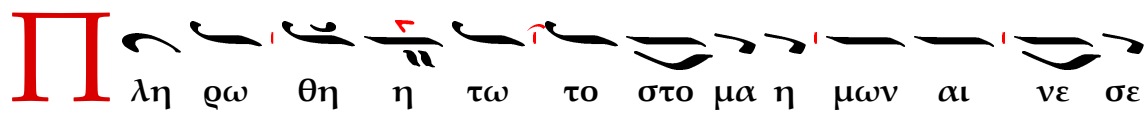

 θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ ν ς ς ς εν

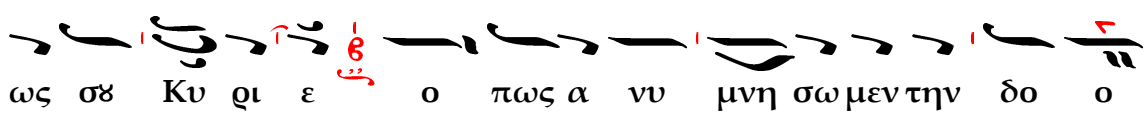

 τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-θ

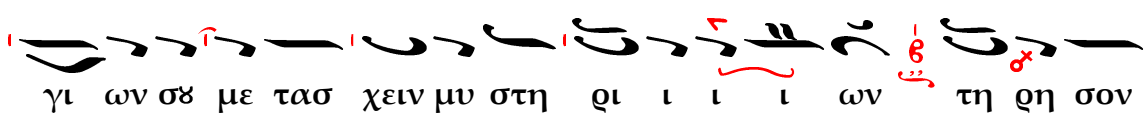
Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε

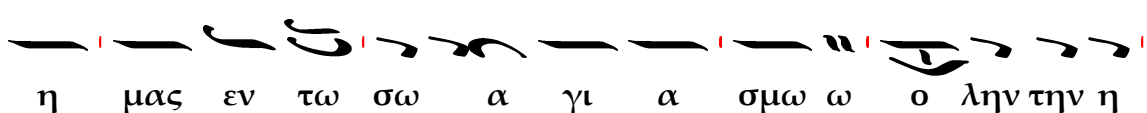
 ως σς Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο

 ξαν σς ο τι η ξι ω σας η μας των α

 γι ων σς με τασ χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον

 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η

με εραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σα
Α λλη λυ ι α Α λλη λυ ι α Α λλη
λυ ι α α α

Ἦχος Δι-θ

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ς ευ λο γη με
νον α πο τῶ νυ ν και ε ως τῶ αι ω ω νος
Τ ο ο νο μα Κυ ρι ς ει η ευ λο γη με
ε ε ε ε νο ο ο ο ν α πο τῶ νυ ν και ε ως τῶ
αι ω ω νο ο ος